

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2016. gada 9. martā
(OR. en)**

**2015/0006 (COD)
LEX 1656**

**PE-CONS 36/1/15
REV 1**

**CODIF 76
SCHENGEN 21
FRONT 129
COMIX 276
VISA 215
CODEC 877**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
PAR SAVIENĪBAS KODEKSU PAR NOTEIKUMIEM,
KAS REGLAMENTĒ PERSONU PĀRVIETOŠANOS PĀR ROBEŽĀM
(ŠENGENAS ROBEŽU KODEKSS) (KODIFICĒTA REDAKCIJA)**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2016/...**

(2016. gada 9. marts)

**par Savienības Kodeksu par noteikumiem,
kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)
(kodificēta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹,

¹ Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 29. februāra lēmums.

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006¹ ir vairākas reizes būtiski grozīta². Skaidrības un praktisku apsvērumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.
- (2) Pasākumu pieņemšana saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu, nosakot, ka nekādu kontroli neveic personām, kas šķērso iekšējās robežas, ir daļa no Savienības mērķa – izveidot telpu bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta personu brīva pārvietošanās, kā paredzēts LESD 26. panta 2. punktā.
- (3) Saskaņā ar LESD 67. panta 2. punktu tādas telpas izveide, kurā personas var brīvi pārvietoties, ir jāpapildina ar citiem pasākumiem. LESD 77. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā kopējā politika ārējo robežu šķērsošanai ir šāds pasākums.
- (4) Kopējie pasākumi attiecībā uz to, kā personas šķērso iekšējās robežas, un attiecībā uz robežkontroli pie ārējām robežām būtu jāatspoguļo Savienības sistēmā iekļautais Šengenas *acquis* un jo īpaši atbilstīgie noteikumi Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām³ un Kopējās rokasgrāmatas⁴ atbilstīgie noteikumi.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

² Skatīt IX pielikumu.

³ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

⁴ OV C 313, 16.12.2002., 97. lpp.

- (5) Kopējie noteikumi attiecībā uz personu pārvietošanos pār robežām nedz apšaubā, nedz ietekmē brīvas pārvietošanās tiesības, kas dotas Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kā arī trešo valstu valstspiederīgajiem un viņu ģimenes locekļiem, kas saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un minētajām trešām valstīm, no otras puses, izmanto tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņi.
- (6) Robežkontrole notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tās veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Robežkontrolei būtu jāpalīdz apkarot nelikumīgu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, valsts politikai, sabiedrības veselības aizsardzībai un starptautiskām attiecībām.
- (7) Robežkontrole būtu jāveic tā, lai pilnībā respektētu cilvēku cieņu. Robežkontrole būtu jāveic profesionāli un izrādot cieņu, un tai vajadzētu būt samērīgai ar izvirzītajiem mērķiem.
- (8) Robežkontrole nav tikai personu kontrole robežšķērsošanas vietās un uzraudzība starp minētajām robežšķērsošanas vietām, bet arī iekšējās drošības apdraudējumu analīze un tādu draudu analīze, kuri var ietekmēt ārējo robežu drošību. Tāpēc jāizklāsta nosacījumi, kritēriji un sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē kontroli robežšķērsošanas vietās un uzraudzību pie robežas, tostarp pārbaudi Šengenas Informācijas sistēmā (SIS).

- (9) Ir jāparedz noteikumi, kas attiecas uz atļautā īstermiņa uzturēšanās ilguma Savienībā aprēķināšanu. Skaidri, vienkārši un saskaņoti noteikumi visos tiesību aktos, kuros regulēts šis jautājums, palīdzētu gan ceļotājiem, gan robežu un vīzu iestādēm.
- (10) Ņemot vērā to, ka vienīgi pirkstu nospiedumu pārbaude var droši apstiprināt, ka persona, kas vēlas ieceļot Šengenas zonā, ir persona, kurai ir izsniegta vīza, būtu jāparedz noteikumi Vīzu informācijas sistēmas (VIS), kas paredzēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008¹, izmantošanai pie ārējām robežām.
- (11) Lai pārbaudītu, vai ir izpildīti šajā Regulā paredzētie trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumi, un lai sekmīgi pildītu savus uzdevumus, robežsargiem būtu jāizmanto visa pieejamā informācija, tostarp datu meklēšana VIS.
- (12) Lai novērstu to, ka tiek apietas robežšķērsošanas vietas, kurās var izmantot VIS, un lai garantētu tās pilnīgu efektivitāti, VIS ir jo īpaši svarīgi izmantot saskaņoti, veicot ieceļošanas pārbaudes pie ārējām robežām.
- (13) Ņemot vērā to, ka atkārtotu vīzas pieprasījumu gadījumos ir lietderīgi biometriskos datus izmantot atkārtoti un kopēt no pirmā pieteikuma uz VIS, VIS izmantošanai ieceļošanas pārbaudēs pie ārējām robežām vajadzētu būt obligātai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) (OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.).

- (14) VIS izmantošanai būtu jāietver sistemātiska meklēšana VIS, izmantojot vīzas ielīmes numuru kopā ar pirkstu nospiedumu pārbaudi. Tomēr, ņemot vērā šādas meklēšanas iespējamo iespaidu uz gaidīšanas ilgumu robežšķērsošanas vietās, vajadzētu būt iespējai atkāpes veidā pārejas laikā un konkrēti noteiktos apstākļos meklēšanu VIS veikt bez pirkstu nospiedumu sistemātiskas pārbaudes. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šādu atkāpi piemēro vienīgi tad, ja ir pilnībā izpildīti attiecīgie nosacījumi, un ka šīs atkāpes piemērošanas ilgums un biežums ir minimāls un ka to piemēro vienīgi atsevišķās robežšķērsošanas vietās.
- (15) Lai izvairītos no pārlietu ilgas gaidīšanas, būtu jāspēj izņēmuma un neparedzētu apstākļu gadījumā atvieglot kontroli pie ārējām robežām. Ja robežkontrole pie ārējām robežām ir atvieglināta, trešo valstu valstspiederīgo dokumentos joprojām obligāti ir sistemātiski jāiespiež spiedogi. Spiedogu iespiešana ļauj precīzi apliecināt robežšķērsošanas dienu un vietu, ne visos gadījumos apliecinot to, ka veikti visi vajadzīgie ceļošanas dokumentu kontroles pasākumi.
- (16) Lai saīsinātu gaidīšanas laiku personām, kas izmanto Savienības tiesības brīvi pārvietoties, ja apstākļi ļauj, ārējās robežšķērsošanas vietās būtu jānodrošina atsevišķas joslas, visās dalībvalstīs apzīmētas ar vienotas formas norādēm. Atsevišķas joslas būtu jānodrošina starptautiskās lidostās. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja izveidot atsevišķas joslas jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās, ja to uzskata par vajadzīgu un vietējie apstākļi to ļauj.

- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kontroles procedūras pie ārējām robežām neradītu lielus šķēršļus tirdzniecībai, kā arī sociālai un kultūras apmaiņai. Lai to nodrošinātu, tām būtu jānorīko pietiekams skaits darbinieku un jāatvēr pietiekami resursi.
- (18) Dalībvalstīm būtu jānorīko attiecīgs valsts dienests vai dienesti, kas saskaņā ar tās tiesību aktiem ir atbildīgi par robežkontroles uzdevumiem. Ja vienā dalībvalstī par to ir atbildīgs vairāk nekā viens dienests, tiem būtu cieši un nepārtraukti jāsadarbojas savā starpā.
- (19) Dalībvalstu operatīva sadarbība un palīdzība robežkontroles jomā būtu jāvada un jākoordinē Eiropas Aģentūrai operatīvās sadarbības vadībai pie dalībvalstu ārējām robežām ("Aģentūrai"), kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004¹.
- (20) Šī regula neskar personu pārbaudes, ko veic saskaņā ar vispārējām policijas pilnvarām, un drošības pārbaudes, kas ir identiskas pārbaudēm, ko veic pirms iekšzemes lidojumiem, kā arī iespēju dalībvalstīm veikt ārkārtas pārbaudes bagāžai saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3925/91², un valstu tiesību aktus par ceļošanas vai personas dokumentu nēsāšanu vai prasību personām informēt iestādes par uzturēšanos attiecīgas dalībvalsts teritorijā.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

² Padomes Regula (EEK) Nr. 3925/91 (1991. gada 19. decembris) par kontroles un formalitāšu atcelšanu personu rokas bagāžai un reģistrētajai bagāžai Kopienas iekšējos lidojumos un personu bagāžai Kopienas iekšējos jūras braucienos (OV L 374, 31.12.1991., 4. lpp.).

- (21) Telpā, kur personas var brīvi pārvietoties, robežkontroles atjaunošanai pie iekšējām robežām būtu jānotiek vienīgi izņēmuma kārtā. Nebūtu jāveic robežkontrole vai formalitātes, ja to dara vienīgi tāpēc, ka notiek robežas šķērsošana.
- (22) Tādas telpas izveide, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās pāri iekšējām robežām, ir viens no galvenajiem Savienības sasniegumiem. Telpā bez iekšējo robežu kontroles ir nepieciešams kopīgi reaģēt uz situācijām, kas nopietni ietekmē minēto telpu vai tās daļu vai vienas vai vairāku dalībvalstu sabiedrisko kārtību vai iekšējo drošību, ļaujot ārkārtas apstākļos uz laiku atjaunot iekšējo robežu kontroli, tomēr nekaitējot personu brīvas pārvietošanās principam. Ņemot vērā ietekmi, kāda šādiem galēja risinājuma pasākumiem var būt uz visām personām, kurām ir tiesības pārvietoties telpā bez iekšējo robežu kontroles, būtu jāparedz priekšnosacījumi un procedūras šādu pasākumu atjaunošanai, lai nodrošinātu, ka tie notiek izņēmuma kārtā un ka tiek ievērots proporcionalitātes princips. Jebkādai šādu pasākumu pagaidu atjaunošanai apjoma un ilguma ziņā būtu jāaprobežojas ar absolūtu minimumu, kas vajadzīgs, lai vērstos pret nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai.

- (23) Tā kā iekšējo robežu kontroles pagaidu atjaunošana ietekmē personu brīvu pārvietošanos, jebkurš lēmums atjaunot šādu kontroli būtu jāpieņem saskaņā ar kritērijiem, par kuriem panākta kopīga vienošanās, un par to būtu pienācīgi jāinformē Komisija vai jāsaņem ieteikums no Savienības iestādes. Jebkurā gadījumā iekšējo robežu kontroles atjaunošanai būtu jānotiek vienīgi izņēmuma kārtā un tam vajadzētu būt vienīgi galēja risinājuma pasākumam, kam ir stingri ierobežota darbības joma un laiks, pamatojoties uz konkrētiem objektīviem kritērijiem un šāda pasākuma nepieciešamības izvērtējumu, kas būtu jāuzrauga Savienības līmenī. Ja nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai prasa tūlītēju rīcību, dalībvalstīm būtu jāvar atjaunot robežkontroli pie tās iekšējām robežām uz laikposmu, kas nepārsniedz desmit dienas. Jebkāda minētā laikposma pagarināšana būtu jāuzrauga Savienības līmenī.
- (24) Iekšējo robežu kontroles atjaunošanas nepieciešamība un samērīgums būtu jāizvērtē, salīdzinot ar apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, kā arī izvērtējot alternatīvus pasākumus, kurus varētu veikt valsts vai Savienības līmenī, vai abos, un šādas kontroles ietekmi uz personu pārvietošanās brīvību telpā bez iekšējo robežu kontroles.
- (25) Iekšējo robežu kontroles atjaunošana varētu izņēmuma kārtā būt nepieciešama, ja pastāv nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpas bez iekšējo robežu kontroles līmenī vai valsts līmenī, jo īpaši saistībā ar teroristu izraisītiem incidentiem vai apdraudējumu, vai organizētās noziedzības radītu apdraudējumu.
- (26) Migrācija un tas, ka ārējo robežu šķērso liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, per se nebūtu jāuzskata par apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai.

- (27) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru atkāpe no pamatprincipa par personu pārvietošanās brīvību ir jāinterpretē sašaurināti, un sabiedriskās kārtības jēdziens prasa, lai būtu faktiski, attiecīgajā brīdī esošs un pietiekami nopietns apdraudējums, kas ietekmē vienu no sabiedrības pamatinteresēm.
- (28) Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta attiecībā uz telpas bez iekšējo robežu kontroles darbību, un lai palīdzētu nodrošināt konsekventu Šengenas *acquis* īstenošanu, Komisija var izstrādāt pamatnostādnes par iekšējo robežu kontroles atjaunošanu gan gadījumos, kad tie nepieciešami kā pagaidu pasākumi, gan gadījumos, kad nepieciešama tūlītēja rīcība. Minētajām pamatnostādnēm būtu jāparedz skaidri rādītāji, lai atvieglotu to apstākļu izvērtēšanu, kas varētu radīt nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai.

- (29) Ja izvērtējuma ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1053/2013¹, konstatē nopietnas nepilnības ārējo robežu kontrolē un nolūkā nodrošināt atbilstību ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai ieteikt, lai izvērtētās dalībvalstis veiktu konkrētus pasākumus, piemēram, izvietotu Eiropas robežsardzes vienības, iesniegtu stratēģiskus plānus vai kā galēju risinājumu, ņemot vērā situācijas nopietnību, – slēgtu konkrētas robežšķērsošanas vietas. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011². Ievērojot minētās regulas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta iii) punktu, ir piemērojama pārbaudes procedūra.

¹ Padomes Regula (ES) Nr. 1053/2013 (2013. gada 7. oktobris), ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas 1998. gada 16. septembra lēmumu, ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (30) Robežkontroles pagaidu atjaunošana pie dažām iekšējām robežām saskaņā ar īpašu Savienības līmeņa procedūru varētu būt arī pamatota ārkārtas apstākļos un kā galēja risinājuma pasākums, kad saistībā ar ārējo robežu kontroli joprojām pastāvoši nopietni trūkumi, kādi konstatēti stingras izvērtēšanas procesā saskaņā ar 14. un 15. pantu Regulā (ES) Nr. 1053/2013, apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, ja minētie apstākļi radītu nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai minētajā telpā vai tās daļās. Šādu īpašu procedūru robežkontroles pagaidu atjaunošanai pie dažām iekšējām robežām ar tādiem pašiem nosacījumiem varētu uzsākt arī, ja izvērtētā dalībvalsts būtiski nepilda savas saistības. Ņemot vērā to, ka šādiem pasākumiem, kas skar valstu izpildes pilnvaras attiecībā uz iekšējo robežu kontroli, ir politiski sensitīvs raksturs, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Padomei pēc Komisijas priekšlikuma pieņemt ieteikumus saskaņā ar minēto īpašo Savienības līmeņa procedūru.
- (31) Pirms tiek pieņemts jebkāds ieteikums par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie dažām iekšējām robežām, būtu pilnībā un laikus jāizpēta iespējas izmantot pasākumus, kuru mērķis ir risināt pamatā esošo situāciju, tostarp Savienības iestāžu vai struktūru, piemēram, Aģentūras vai Eiropas Policijas biroja (Eiropola), kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2009/371/TI¹ palīdzību un tehniskos vai finansiālos atbalsta pasākumus valsts, Savienības vai abos līmeņos. Ja tiek konstatēti nopietni trūkumi, Komisija var veikt finansiāla atbalsta pasākumus, lai palīdzētu attiecīgajai dalībvalstij. Turklāt ikvienam Komisijas vai Padomes ieteikumam būtu jābalstās uz pamatotu informāciju.

¹ Padomes Lēmums 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) (OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.).

- (32) Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar nepieciešamību pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām, tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ.
- (33) Par pamatu tam, lai sāktu piemērot īpašos pasākumus gadījumā, ja pastāv nopietni trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli, un īpašo procedūru ārkārtas apstākļos, kas apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, kā paredzēts šajā regulā, vajadzētu būt izvērtējuma ziņojumiem un ieteikumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1053/2013 14. un 15. pantā. Dalībvalstis un Komisija kopīgi veic regulārus, objektīvus un neatkarīgus izvērtējumus, lai pārbaudītu, vai šī regula tiek piemērota pareizi, un Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm koordinē izvērtējumus. Izvērtējuma mehānismos ietver šādus elementus: daudzgadu un gada izvērtējuma programmas, iepriekš paziņoti un nepaziņoti apmeklējumi uz vietas, ko veic neliela Komisijas pārstāvju un dalībvalstu ieceltu ekspertu komanda, Komisijas pieņemti ziņojumi par izvērtējuma iznākumu un ieteikumi korektīviem pasākumiem, ko Padome ir pieņēmusi, balstoties uz Komisijas priekšlikumu, atbilstoši turpmākie pasākumi, uzraudzība un atskaites.

- (34) Ņemot vērā to, ka Regulas (EK) Nr. 562/2006 un tās sekojošo grozījumu mērķi – izstrādāt noteikumus, kas attiecas uz personu pārvietošanos pār robežām – nevarēja pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to varēja labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība varēja pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu minētajā regulā un tās sekojošajos grozījumos paredzēja vienīgi tos pasākumus, kas bija vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (35) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz papildu pasākumu pieņemšanu uzraudzības regulēšanai, kā arī attiecībā uz grozījumiem šīs Regulas pielikumos. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (36) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. To būtu jāīsteno saskaņā ar dalībvalstu saistībām attiecībā uz starptautisku aizsardzību un neizdošanu.

- (37) Atkāpjoties no LESD 355. panta, šī regula attiecas vienīgi uz tām Francijas un Nīderlandes teritorijām, kas atrodas Eiropā. Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, ko piemēro Seūtai un Melijai, kā definēts Nolīgumā par Spānijas Karalistes pievienošanas Konvencijai, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu¹.
- (38) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviešīs savos tiesību aktos.
- (39) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā², šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK³ 1. panta A punktā.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 69. lpp.

² OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

³ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

- (40) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK² 3. pantu.

¹ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

² Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

- (41) Attiecībā uz Lihtenšteinu - saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES² 3. pantu.
- (42) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK³; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

¹ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

² Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

- (43) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK¹; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (44) Attiecībā uz Bulgāriju, Horvātiju, Kipru un Rumāniju 1. panta pirmā daļa, 6. panta 5. punkta a) apakšpunkts, III sadaļa un II sadaļas noteikumi, kā arī pielikumi, kas attiecas uz SIS un VIS, ir pieņemti atbilstīgi Šengenas *acquis* vai ir citādi saistīti ar to attiecīgi 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta, 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta un 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

¹ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

I SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un principi

Šī regula paredz, ka neveic to personu robežkontroli, kuras šķērso iekšējās robežas starp Savienības dalībvalstīm.

Tajā ir paredzēti noteikumi par to personu robežkontroli, kuras šķērso Savienības dalībvalstu ārējās robežas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “iekšējās robežas” ir:
 - a) dalībvalstu kopīgas sauszemes robežas, tostarp upju un ezeru robežas,
 - b) iekšējiem reisiem paredzētas dalībvalstu lidostas,
 - c) dalībvalstu jūras, upju un ezeru ostas, ko izmanto regulārai iekšējai prāmju satiksmei;

- 2) “ārējas robežas” ir dalībvalstu sauszemes, arī upju un ezeru robežas, jūras robežas un lidostas, upju ostas, jūras ostas un ezeru ostas, ar noteikumu, ka tās nav iekšējas robežas;
- 3) “iekšējs lidojums” ir jebkurš lidojums vienīgi uz dalībvalsts teritoriju vai no tās, nenolaižoties trešās valsts teritorijā;
- 4) “regulāra iekšēja prāmju satiksme” ir prāmju satiksme starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā, nepiestājot nevienā ostā ārpus dalībvalstu teritorijas un nodrošinot pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumus saskaņā ar publicētiem kustības sarakstiem;
- 5) “personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām” ir:
 - a) Savienības pilsoņi LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir tiesīgi uz pārvietošanās brīvību un uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK¹,
 - b) trešo valstu valstspiederīgie un – neatkarīgi no valstspiederības – viņu ģimenes locekļi, kas saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses, ir tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

- 6) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un uz ko neattiecas šā panta 5) punkts;
- 7) “personas, par ko izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanas atļauju” ir jebkurš trešās valsts valstspiederīgais, par ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1987/2006¹ 24. un 26. pantu Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) izdots brīdinājums atteikt ieceļošanas atļauju;
- 8) “robežšķērsošanas vieta” ir vieta, ko kompetentās iestādes noteikušas ārējās robežas šķērsošanai;
- 9) “kopīga robežšķērsošanas vieta” ir jebkura robežšķērsošanas vieta, kura atrodas dalībvalsts teritorijā vai trešās valsts teritorijā un kurā dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi vienu pēc otras veic izceļošanas un ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem un atbilstīgi divpusējam nolīgumam;
- 10) “robežkontrole” ir darbības, ko saskaņā ar šo regulu veic pie robežas, reaģējot vienīgi uz nodomu šķērsot robežu vai robežas šķērsošanas aktu, neatkarīgi no visiem citiem apsvērumiem, un tā ietver robežpārbaudes un robežuzraudzību;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.).

- 11) “robežpārbaudes” ir pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, tostarp viņu transportlīdzekļiem un mantām drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās;
- 12) “robežuzraudzība” ir robežu uzraudzība starp robežšķērsošanas vietām un robežšķērsošanas vietu uzraudzība pēc noteiktā darbalaika beigām, lai nepieļautu personu izvairīšanos no robežpārbaudēm;
- 13) “pārbaude otrajā līnijā” ir turpmāka pārbaude, ko var veikt īpašā vietā, kas nav tā pati vieta, kur pārbauda visas personas (pirmā līnija);
- 14) “robežsargs” ir jebkurš valsts iestādes darbinieks, kurš saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem norīkots robežšķērsošanas vietā, pie robežas vai robežas tiešā tuvumā un kurš saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem veic robežkontroles uzdevumus;
- 15) “pārvadātājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas profesionāli nodarbojas ar personu pārvadājumiem;
- 16) “uzturēšanās atļauja” ir:
 - a) visas uzturēšanās atļaujas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002¹, un uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

- b) visi citi dokumenti, ko dalībvalsts izsniegusi trešo valstu valstspiederīgajiem, atļaujot uzturēties tās teritorijā, kuri ir paziņoti un pēc tam publicēti saskaņā ar 39. pantu, izņemot:
- i) pagaidu atļaujas, kuras izdod uz laiku, kamēr izskata vai nu pirmo pieprasījumu izsniegt a) apakšpunktā minēto uzturēšanās atļauju, vai arī patvēruma pieprasījumu, un
 - ii) vīzas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95¹;
- 17) “kruīza kuģis” ir kuģis, kas kuģo pa konkrētu maršrutu saskaņā ar iepriekš noteiktu programmu, kurā ietvertas tūristiem domātas programmas dažādās ostās, un kas ceļojuma laikā parasti neuzņem un arī neizsēdina pasažierus;
- 18) “izklaides kuģošana” ir izklaides kuģu izmantošana sportam vai tūrismam;
- 19) “piekrastes zveja” ir zveja, ko veic ar kuģiem, kas, nepiestājot kādā trešās valsts ostā, ik dienu vai 36 stundu laikā atgriežas ostā, kas ir dalībvalsts teritorijā;

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

- 20) “darbinieks, kas strādā jūrā” ir persona, kas strādā uz iekārtām jūrā, kuras atrodas dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos vai ekskluzīvajā jūras ekonomiskās izmantošanas zonā, kā noteikts saskaņā ar starptautiskajām jūras tiesībām, un kas regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, izmantojot jūras vai gaisa transportu;
- 21) “sabiedrības veselības apdraudējums” ir slimība, kas potenciāli var izvērsties epidēmijā, kā noteikts Pasaules Veselības organizācijas starptautiskajos veselības aizsardzības noteikumos, kā arī citas infekcijas slimības vai lipīgas parazītu slimības, ja uz tām attiecas aizsardzības noteikumi, kas attiecas uz dalībvalstu valstspiederīgajiem.

3. pants

Darbības joma

Šī regula attiecas uz personām, kas šķērso dalībvalstu iekšējās vai ārējās robežas, neskarot:

- a) tādu personu tiesības, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām;
- b) bēgļu tiesības, kā arī tādu personu tiesības, kuras lūdz starptautisku aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz neizdošanu.

4. pants
Pamattiesības

Piemērojot šo regulu, dalībvalstis pilnībā ievēro attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (“Harta”), atbilstīgos starptautisko tiesību aktus, tostarp 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu (“Ženēvas konvencija”), saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu, un pamattiesības. Saskaņā ar vispārējiem Savienības tiesību principiem lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, ir jāpieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi.

II SADAĻA
ĀRĒJĀS ROBEŽAS

I NODAĻA

Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi

5. pants
Ārējo robežu šķērsošana

1. Ārējās robežas var šķērsot tikai robežšķērsošanas vietās un noteiktā darbalaikā.
Robežšķērsošanas vietās, kas nav atvērtas visu diennakti, darbalaiks ir skaidri norādīts.
Dalībvalstis dara Komisijai zināmu savu robežšķērsošanas vietu sarakstu saskaņā ar 39. pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, izņēmumus no pienākuma ārējās robežas šķērsot vienīgi robežšķērsošanas vietās un noteiktā darba laikā var pieļaut šādos gadījumos:
- a) personām vai personu grupām, ja rodas īpaša vajadzība atsevišķā gadījumā ārējās robežas šķērsot ārpus robežšķērsošanas vietām vai ārpus noteiktā darba laika, ar noteikumu, ka tām ir valsts tiesību aktos paredzētas atļaujas un tas nav pretrunā dalībvalstu sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības interesēm. Dalībvalstis var divpusējos nolīgumos noteikt īpašu kārtību. Par valsts tiesību aktos un divpusējos nolīgumos paredzētajiem vispārējiem izņēmumiem paziņo Komisijai saskaņā ar 39. pantu;
 - b) personām vai personu grupām neparedzamās ārkārtas situācijās;
 - c) saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas izklāstīti 19. un 20. pantā saistībā ar VI un VII pielikumu.
3. Neskarot 2. punktā paredzētos izņēmumus vai dalībvalstu starptautiskas aizsardzības saistības, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem ievieš sankcijas par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām. Minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

6. pants

Trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumi

1. Attiecībā uz plānotu uzturēšanos dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā, katru reizi ņemot vērā pēdējās uzturēšanās 180 dienu laikposmu, uz trešo valstu valstspiederīgajiem attiecas šādi ieceļošanas noteikumi:
 - a) viņiem ir derīgs ceļošanas dokuments, kas dod tiesības to turētājam šķērsot robežu un kas atbilst šādiem kritērijiem:
 - i) tas ir derīgs vēl vismaz trīs mēnešus pēc datuma, kurā paredzēts izceļot no dalībvalstu teritorijas. Pamatotā ārkārtas gadījumā no šādas prasības var atteikties,
 - ii) tas ir izdots pēdējo desmit gadu laikā;
 - b) viņiem ir derīga vīza, ja tā vajadzīga saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001¹, izņemot gadījumus, ja viņiem ir derīga uzturēšanās atļauja vai derīga ilgtermiņa vīza;
 - c) viņi pamato iecerētās uzturēšanās mērķi un apstākļus, viņiem ir pietiekami iztikas līdzekļi gan iecerētās uzturēšanas laikam, gan lai atgrieztos izcelsmes valstī vai tranzītā dotos uz trešo valsti, kurā viņus noteikti uzņems; vai arī viņiem ir iespēja likumīgi iegūt iztikas līdzekļus;

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.).

- d) viņi nav personas, par ko SIS izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu;
 - e) viņus neuzskata par apdraudējumu kādas dalībvalsts politikai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām, un, jo īpaši, valstu datubāzēs par viņiem nav izdots brīdinājums, lai minēto iemeslu dēļ atteiktu ieceļošanas atļauju.
2. Saistībā ar 1. punkta īstenošanu par ieceļošanas dienu uzskata pirmo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā un par izceļošanas dienu uzskata pēdējo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā. Uzturēšanās laikposmus, kas atļauti saskaņā ar uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, uzturēšanās dalībvalstu teritorijā ilguma aprēķinā neņem vērā.
 3. Neizsmeļošs to apliecinājuma dokumentu saraksts, kurus robežsargi var pieprasīt uzrādīt trešo valstu valstspiederīgajiem, lai pārliecinātos par to, vai ir ievēroti 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, ir iekļauts I pielikumā.
 4. Iztikas līdzekļus vērtē, ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un mērķi, kā arī lētas uzturēšanās vietas vidējās cenas par uzturu un izmitināšanu attiecīgajā dalībvalstī vai dalībvalstīs, tās reizinot ar uzturēšanās dienu skaitu.

Dalībvalstu noteiktās atsauces summas dara zināmas Komisijai saskaņā ar 39. pantu.

Pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums var būt, piemēram, skaidra nauda, ceļojuma čeki un kredītkartes, kas ir trešo valstu valstspiederīgo īpašumā. Ja tas paredzēts attiecīgu dalībvalstu tiesību aktos, arī sponsoru deklarācijas un garantijas vēstules no cilvēkiem, pie kā trešās valsts valstspiederīgais apmetīsies, var būt pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums, ja trešās valsts valstspiederīgais apmetas pie cilvēkiem, kas viņu uzņem.

5. Atkāpjoties no 1. punkta:

- a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst visiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, bet kam ir kādas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ir atļauts tranzītā ieceļot pārējo dalībvalstu teritorijās, lai varētu nonākt dalībvalstī, kas izsniegusi uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, ja vien viņi nav iekļauti tādas dalībvalsts brīdinājumu sarakstā, kuras ārējās robežas viņi ir iecerējuši šķērsot, un brīdinājumam nav pievienots norādījums atteikt ieceļošanu vai tranzītu;
- b) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atbilst 1. punktā, izņemot tā b) apakšpunktu, paredzētajiem nosacījumiem un kuri ierodas pie robežas, var atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijās, ja vīzu izsniedz pie robežas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009¹ 35. un 36. pantu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 46. pantu un tās XII pielikumu vāc statistikas datus par pie robežas izsniegtajām vīzām.

Ja vīzu nevar piestiprināt pie dokumenta, to izņēmuma kārtā piestiprina pie atsevišķas lapas, ko ievieto dokumentā. Tādos gadījumos standartlapām, kas paredzētas vīzu piestiprināšanai, izmanto vienoto standartveidlapu, kas paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 333/2002¹;

- c) dalībvalstis humānu apsvērumu, valsts interešu vai starptautisku saistību dēļ var atļaut savā teritorijā ieceļot trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst vienam vai vairākiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Ja uz konkrētu trešās valsts valstspiederīgo attiecas 1. punkta d) apakšpunktā minētais brīdinājums, dalībvalsts, kas ļauj viņam ieceļot savā teritorijā, attiecīgi informē citas dalībvalstis.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 333/2002 (2002. gada 18. februāris) par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu (OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.).

II NODAĻA

Ārējo robežu kontrole un iecelšanas atteikums

7. pants

Robežpārbaudes norise

1. Robežsargi, pildot pienākumus, pilnībā respektē cilvēku cieņu, jo īpaši neaizsargātu personu gadījumā.

Visus pasākumus, pildot to pienākumus, veic samērīgi ar šādu pasākumu mērķiem.

2. Robežsargi, veicot robežpārbaudes, nediskriminē personas šādu iemeslu dēļ: dzimums, rase vai izcelsme, ticība vai pārliecība, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija.

8. pants

Personu robežpārbaudes

1. Robežsargi pie ārējām robežām pārbauda pārvietošanos pār robežu. Pārbaudes veic saskaņā ar šo nodaļu.

Pārbaudes var attiekties arī uz robežu šķērsojošo personu transportlīdzekļiem un lietām. Ja ir jāveic pārmeklēšana, piemēro attiecīgas dalībvalsts tiesību aktus.

2. Visām personām veic minimālo pārbaudi, lai, pamatojoties uz uzrādītajiem ceļošanas dokumentiem, noskaidrotu viņu identitāti. Šādā minimālajā pārbaudē ātri un lietišķi, vajadzības gadījumā, izmantojot tehniskus līdzekļus un attiecīgās datubāzēs pārbaudot informāciju par nozagtiem, nelikumīgi piesavinātiem un pazaudētiem dokumentiem, kā arī dokumentiem, kas zaudējuši spēku, pārbauda to dokumentu derīgumu, kuri ļauj to likumīgajam turētājam šķērsot robežu, kā arī pārliecinās, ka tiem nav viltojuma pazīmju.

Šā punkta pirmajā daļā minētā minimālā pārbaude ir obligāta personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām.

Veicot minimālās pārbaudes personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, robežsargi tomēr var izlases kārtībā pārbaudīt informāciju valstu un Eiropas datubāzēs, lai pārliecinātos, ka attiecīgās personas nerada reālus, konkrētus un pietiekami nopietnus draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskai kārtībai, starptautiskām attiecībām vai neapdraud cilvēku veselību.

Informācijas pārbaudes rezultāti neapdraud tādu personu, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, tiesības ieceļot attiecīgās dalībvalsts teritorijā, kā noteikts Direktīvā 2004/38/EK.

3. Trešo valstu valstspiederīgos ieceļojot un izceļojot pilnībā pārbauda šādi:
- a) pilna pārbaude ieceļojot ir pārliecināšanās par to, vai ir ievēroti 6. panta 1. punktā paredzētie ieceļošanas nosacījumi un – attiecīgos gadījumos – to dokumentu pārbaude, kuri dod tiesības uzturēties valstī un veikt profesionālas darbības. Pie tās pieder rūpīga šādu aspektu pārbaude:
 - i) pārliecināšanās par to, vai trešās valsts valstspiederīgajam ir dokuments, kurš ir izmantojams robežas šķērsošanai un kura derīguma termiņš nav beidzies, un – attiecīgā gadījumā – ka dokumentā ir vajadzīgā vīza vai uzturēšanās atļauja,
 - ii) rūpīga ceļošanas dokumenta pārbaude, vai tam nav viltojuma pazīmju,
 - iii) ieceļošanas un izceļošanas spiedogu pārbaude attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā, lai, salīdzinot ieceļošanas un izceļošanas datumus, pārliecinātos par to, ka persona nav jau pārsniegusi maksimāli atļauto uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā,
 - iv) pārliecināšanās par attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma sākumpunktu un galapunktu, kā arī par iecerētās uzturēšanās mērķi un, vajadzības gadījumā, atbilstīgajiem apstiprinājuma dokumentiem,

- v) pārliecināšanās par to, ka attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam ir pietiekami iztikas līdzekļi gan iecerētās uzturēšanās laikam un mērķim, gan lai atgrieztos izcelsmes valstī vai tranzītā dotos uz trešo valsti, kurā viņu noteikti uzņems, vai arī ka viņš var likumīgi iegūt iztikas līdzekļus,
 - vi) pārliecināšanās par to, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais, viņa transportlīdzeklis un vestie priekšmeti neapdraud kādas dalībvalsts politiku, iekšējo drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskas attiecības;
pārliecināšanās ietver tiešu datu salīdzināšanu ar SIS un attiecīgas valsts datubāzē esošiem datiem un brīdinājumiem par personām un, vajadzības gadījumā, par priekšmetiem, kā arī veicamās darbības, ko attiecīgā gadījumā veic, saņemot brīdinājumu;
- b) ja trešās valsts valstspiederīgajam ir 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vīza, ieceļošanas pārbaudē iekļauj arī vīzas turētāja identitātes un vīzas īstuma pārbaudi, izmantojot Vīzu informācijas sistēmu (VIS) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. pantu;
 - c) izņēmuma kārtā meklēšanu VIS var veikt, visos gadījumos pārbaudot vīzas ielīmes numuru un izlases veidā pārbaudot gan vīzas ielīmes numuru, gan pirkstu nospiedumus, ja:
 - i) satiksme ir tik intensīva, ka gaidīšana robežšķērsošanas vietā pārmērīgi ieilgst,

- ii) ir izsmelti visi personāla, tehniskie un organizatoriskie resursi, un
- iii) izvērtējums liecina, ka nepastāv ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistīti riski.

Tomēr visos gadījumos, kad rodas šaubas par vīzas turētāja identitāti un/vai vīzas īstumu, VIS izmanto, lai sistemātiski pārbaudītu gan vīzas ielīmes numuru, gan pirkstu nospiedumus.

Šo atkāpi drīkst piemērot vienīgi tik ilgi, kamēr attiecīgajā robežšķērsošanas vietā pastāv i), ii) un iii) punktā minētie apstākļi;

- d) lēmumu, ka dati VIS jāpārbauda saskaņā ar c) apakšpunktu, pieņem robežsargs, kas ir robežšķērsošanas punkta vadītājs, vai augstāka amatpersona.

Attiecīgā dalībvalsts šādus lēmumus nekavējoties dara zināmus pārējām dalībvalstīm un Komisijai;

- e) katra dalībvalsts reizi gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Komisijai ziņojumu par c) apakšpunkta piemērošanu, norādot to trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuru dati VIS pārbaudīti vienīgi pēc vīzas ielīmes numura, un norādot c) apakšpunkta i) punktā minēto gaidīšanas laiku;

- f) šā punkta c) un d) apakšpunktu piemēro, ilgākais, trīs gadus, šo termiņu sākot skaitīt trīs gadus pēc VIS darbības sākuma. Līdz otrā gada beigām minētajā laikposmā, kad piemēro c) un d) apakšpunktu, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējumu par minēto apakšpunktu piemērošanu. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Eiropas Parlaments vai Padome var prasīt, lai Komisija iesniedz atbilstīgus priekšlikumus šīs regulas grozīšanai;
- g) pilna pārbaude izceļojot ir:
- i) pārliecināšanās par to, ka trešo valstu valstspiederīgajam ir robežas šķērsošanai derīgs dokuments,
 - ii) rūpīga ceļošanas dokumenta pārbaude, vai tam nav viltojuma pazīmju,
 - iii) ja iespējams, pārliecināšanās par to, ka trešās valsts valstspiederīgais nav uzskatāms par draudu kādas dalībvalsts politikai, iekšējai drošībai vai starptautiskām attiecībām;

- h) papildus g) apakšpunktā minētajām pārbaudēm pilna pārbaude izceļojot var būt arī:
- i) pārliecināšanās par to, ka attiecīgai personai ir derīga vīza, ja tā ir vajadzīga saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001, izņemot gadījumus, ja personai ir derīga uzturēšanās atļauja; šāda pārbaude var ietvert meklēšanu VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. pantu,
 - ii) pārliecināšanās par to, ka attiecīgā persona nav pārsniegusi maksimālo atļautas uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā,
 - iii) par SIS un valstu datubāzu ziņojumos iekļautām personām un lietām saņemtu brīdinājumu lasīšana;
- i) visu to personu identifikācijas nolūkam, kas varbūtēji neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem, lai ieceļotu, atrastos vai uzturētos dalībvalstu teritorijā, var veikt meklēšanu VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 20. pantu.
4. Ja ir iespējas un ja trešās valsts valstspiederīgais to pieprasa, šādas pilnas pārbaudes var veikt privātās telpās.
5. Neskarot otrās daļas noteikumus, trešās valsts valstspiederīgos, kam jāveic pilna pārbaude otrajā līnijā, valodā, kuru viņi saprot vai kuru, saprātīgi pieņemot, viņiem būtu jāsaprot, rakstiski vai citādā efektīvā veidā informē par šādas pārbaudes mērķi un procedūru.

Šī informācija ir pieejama visās Savienības oficiālajās valodās un tās valsts vai to valstu valodās, ar ko robežojas attiecīgā dalībvalsts, un tajā norāda, ka trešās valsts valstspiederīgais var pieprasīt norādīt to robežsargu vārdu vai dienesta numuru, kuri veic pilno pārbaudi otrajā līnijā, robežšķērsošanas vietas nosaukumu un datumu, kad šķērsota robeža.

6. Personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, veic pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK.
7. Sīki izstrādāti noteikumi par to, kāda informācija jāreģistrē, ir iekļauti II pielikumā.
8. Ja piemēro 5. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, dalībvalstis var paredzēt arī atkāpes no šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.

9. pants

Robežpārbaudžu atvieglināšana

1. Izņēmuma un neparedzētos apstākļos kontrole pie sauszemes robežām var būt atvieglināta. Par šādiem ārkārtas un neparedzētiem apstākļiem uzskata apstākļus, kad neparedzami notikumi izraisa tik intensīvu satiksmi, ka gaidīšanas laiks pie robežšķērsošanas vietas kļūst pārmērīgs, un kad ir izmantoti visi personāla, tehniskie un organizatoriskie resursi.
2. Ja robežpārbaudes ir atvieglinātas saskaņā ar 1. punktu, ieceļošanas plūsmu robežpārbaudes ir prioritāras salīdzinājumā ar izceļošanas plūsmu robežpārbaudēm.

Robežsargs, kas atbild par robežšķērsošanas vietu, pieņem lēmumu atvieglināt pārbaudes.

Pārbaužu atvieglināšana ir pagaidu pasākums, to pielāgo konkrētiem apstākļiem un ievieš pakāpeniski.

3. Arī tad, ja robežpārbaudes ir atvieglinātas, robežsargi trešo valstu valstspiederīgajiem ieceļojot un izceļojot iespiež spiedogus ceļošanas dokumentos saskaņā ar 11. pantu.
4. Katra dalībvalsts reizi gadā nosūta Eiropas Parlamentam un Komisijai ziņojumu par šā panta piemērošanu.

10. pants

Atsevišķas joslas un informācija uz zīmēm

1. Dalībvalstis nodrošina atsevišķas joslas, jo īpaši lidostu robežšķērsošanas vietās, lai veiktu personu pārbaudes saskaņā ar 8. pantu. Joslas norāda, izmantojot zīmes, uz kurām ir III pielikumā paredzētās norādes.

Dalībvalstis var izveidot atsevišķas joslas jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās, kā arī robežu šķērsošanai starp dalībvalstīm, kas pie savām kopējām robežām nepiemēro 22. pantu. Zīmes ar III pielikumā paredzētajām norādēm lieto, ja dalībvalstis pie robežām izveido atsevišķas joslas.

Lai nodrošinātu optimālas robežšķērsošanas plūsmas, dalībvalstis nodrošina to, ka šādas joslas ir skaidri iezīmētas, arī ja ir notikusi atkāpšanās no noteikumiem par atsevišķām joslām, kā paredzēts 4. punktā.

2. Personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma A daļā doto zīmi (“ES, EEZ, CH”). Tās var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B1 daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”) un B2 daļā doto zīmi (“visas pases”).

Trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 neattiecas prasība, lai tiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, būtu vīza, un tie trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B1 daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”). Viņi var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B2 daļā doto zīmi (“visas pases”).

Visas pārējās personas izmanto joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B2 daļā doto zīmi (“visas pases”).

Pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās zīmju norādes var būt valodā vai valodās, kādas katra dalībvalsts uzskata par piemērotām.

Atsevišķu joslu, kas apzīmētas ar III pielikuma B1 daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”), nodrošināšana nav obligāta. Dalībvalstis lemj, vai minētās joslas izveidot un kurās robežšķērsošanas vietās to darīt atbilstoši praktiskām vajadzībām.

3. Jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās dalībvalstis var sadalīt transportlīdzekļu plūsmu dažādās joslās vieglajiem un kravas transportlīdzekļiem un autobusiem, izmantojot III pielikuma C daļā dotās zīmes.

Dalībvalstis vajadzības gadījumā var mainīt norādes uz minētajām zīmēm, ņemot vērā vietējos apstākļus.

4. Ja kādā robežšķērsošanas vietā rodas īslaicīga transporta plūsmas nelīdzsvarotība, kompetentas iestādes uz laiku, kas vajadzīgs nelīdzsvarotības novēršanai, var atteikties no noteikumiem par dažādu joslu izmantošanu.

11. pants

Spiedogu iespiešana ceļošanas dokumentos

1. Trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos ieceļojot un izceļojot sistemātiski iespiež spiedogus. Spiedogus par ieceļošanu vai izceļošanu iespiež šādos dokumentos:
 - a) dokumentos ar derīgu vīzu, kas trešās valsts valstspiederīgajam dod tiesības šķērsot robežu;
 - b) tādu trešo valstu valstspiederīgo dokumentos, kuriem dalībvalsts vīza ir izsniegta pie robežas, dodot tiesības šķērsot robežu;
 - c) dokumentos, kas dod tiesības šķērsot robežu trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem neattiecas prasība pēc vīzas.

2. Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz kuru attiecas Direktīva 2004/38/EK, bet kuri neuzrāda minētajā direktīvā paredzēto uzturēšanās atļauju, iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot.

Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri ir tādu trešo valstu valstspiederīgo ģimenes locekļi, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, bet neuzrāda Direktīvā 2004/38/EK paredzēto uzturēšanās atļauju, iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot.

3. Spiedogus ieceļojot un izceļojot neiespiež:

- a) tādu valstu vadītāju vai augstu amatpersonu ceļošanas dokumentos, kuru ierašanās ir iepriekš oficiāli saskaņota, izmantojot diplomātiskus kanālus;
- b) lidaparātu pilotu apliecībās vai apkalpes locekļu apliecībās;
- c) tādu jūrnieku ceļošanas dokumentos, kuri dalībvalsts teritorijā uzturas tikai tik ilgi, kamēr pietauvojies viņu kuģis, un nepamet tās ostas teritoriju, kurā ienācis kuģis;
- d) kruīza kuģu apkalpju un pasažieru ceļošanas dokumentos, uz kuriem neattiecas robežpārbaudes saskaņā ar VI pielikuma 3.2.3. punktu;
- e) dokumentos, kas dod tiesības Andoras, Monako un Sanmarīno valstspiederīgajiem šķērsot robežu;
- f) starptautiskās satiksmes pasažieru un preču vilcienu apkalpes locekļu ceļošanas dokumentos;
- g) to trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri uzrāda Direktīvā 2004/38/EK paredzētās uzturēšanās atļaujas.

Ārkārtas gadījumos pēc trešās valsts valstspiederīgā lūguma ieceļošanas vai izceļošanas spiedogu var nespīest, ja iespiests spiedogs attiecīgai personai varētu radīt nopietnus sarežģījumus. Tādā gadījumā ieceļošanu vai izceļošanu reģistrē atsevišķā lapā, kurā norādīts minētās personas vārds, uzvārds un pases numurs. Šo lapu izsniedz trešās valsts valstspiederīgajam. Dalībvalstu kompetentās iestādes var glabāt statistikas datus par šādiem izņēmuma gadījumiem un šos statistikas datus var iesniegt Komisijai.

4. Praktiski pasākumi spiedogu iespiešanai ir izklāstīti IV pielikumā.
5. Kad vien iespējams, trešo valstu valstspiederīgos informē par robežsargu pienākumu ieceļojot un izceļojot iespiest spiedogu viņu ceļošanas dokumentos, pat ja robežpārbaudes ir atvieglinātas saskaņā ar 9. pantu.

12. pants

Pieņemums attiecībā uz uzturēšanās ilguma nosacījumu ievērošanu

1. Ja trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā nav ieceļošanas spiedoga, attiecīgās valsts kompetentās iestādes var pieņemt, ka tā turētājs neatbilst vai vairs neatbilst attiecīgā dalībvalstī piemērojamiem uzturēšanās ilguma nosacījumiem.
2. Šā panta 1. punktā minēto pieņemumu var atspēkot, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais jebkādiem līdzekļiem sagādā ticamus pierādījumus – piemēram, transporta biļetes vai pierādījumus par viņa uzturēšanos ārpus dalībvalstu teritorijas – apliecinot, ka viņš ir ievērojis nosacījumus par īslaicīgas uzturēšanās ilgumu.

Tādā gadījumā:

- a) ja trešās valsts valstspiederīgais atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kura pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, kompetentas iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā norāda dienu, kad, un vietu, kur attiecīgā persona šķērsojusi tādas dalībvalsts ārējo robežu, kura pilnībā piemēro Šengenas *acquis*;
- b) ja trešās valsts valstspiederīgais atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, par kuru vēl nav pieņemts lēmums saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktu, 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktu un 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktu kompetentas iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā norāda dienu, kad, un vietu, kur attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais šķērsojis šādas dalībvalsts ārējo robežu.

Papildus a) un b) apakšpunktā minētajām norādēm, attiecīgam trešās valsts valstspiederīgajam var izsniegt VIII pielikumā doto veidlapu.

Dalībvalstis cita citu, Komisiju un Padomes Ģenerālsekretariātu informē par to praksi attiecībā uz šajā pantā minētajām norādēm.

3. Ja 1. punktā minēto pieņēmumu neatspēko, trešās valsts valstspiederīgos var aizsūtīt atpakaļ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK¹, un saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot minēto direktīvu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

4. Ja nav izceļošanas spiedoga, attiecīgos 1. un 2. punkta noteikumus piemēro pēc analogijas.

13. pants

Robežuzraudzība

1. Robežuzraudzības galvenais mērķis ir nepieļaut neatļautu robežas šķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību un veikt pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi. Persona, kura ir nelegāli šķērsojusi robežu un kurai nav tiesību uzturēties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tiek aizturēta un attiecībā uz šo personu tiek sāktas procedūras saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.
2. Robežsargi robežuzraudzībai izmanto stacionāras vai mobilas vienības.

Uzraudzību veic tā, lai nepieļautu personu izvairīšanos no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās un atturētu no mēģinājumiem to darīt.
3. Uzraudzību starp robežšķērsošanas vietām veic robežsargi, kuru skaits un darbības metodes ir atbilstīgas esošiem vai paredzamiem draudiem un apdraudējumiem. Uzraudzība paredz biežas un negaidītas uzraudzības periodiskuma pārmaiņas, lai visu laiku pastāvētu risks, ka neatļauta robežšķērsošana tiks atklāta.
4. Uzraudzību veic stacionāras vai mobilas vienības, kas pienākumus veic patrulējot vai izvietojot posteņus vietās, kas ir zināmas kā paaugstināta riska vietas vai ko uzskata par tādām; šādas uzraudzības mērķis ir aizturēt personas, kas nelikumīgi šķērso robežu. Uzraudzību var veikt, arī izmantojot tehniskus līdzekļus, tostarp elektroniskus līdzekļus.

5. Attiecībā uz papildu noteikumiem, kas reglamentē uzraudzību, Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu.

14. pants

Ieceļošanas atteikums

1. Trešās valsts valstspiederīgajiem, kas neatbilst 6. panta 1. punktā izklāstītiem ieceļošanas nosacījumiem, un nepieder pie to personu kategorijas, uz ko attiecas 6. panta 5. punkts, atsaka ieceļošanu dalībvalstu teritorijās. Tas neskar īpašos noteikumus par patvēruma tiesībām un starptautisku aizsardzību vai ilgtermiņa vīzām.
2. Ieceļošanu var atteikt tikai ar pamatotu lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus. Tādu lēmumu pieņem iestāde, kas saskaņā ar attiecīgo valsts tiesību aktiem ir pilnvarota to darīt. Tie stājas spēkā nekavējoties.

Pamatoto lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus, pieņem, izmantojot V pielikuma B daļā doto standartveidlapu, ko aizpilda iestāde, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir pilnvarota atteikt ieceļošanu. Aizpildīto standartveidlapu nodod attiecīgam trešās valsts valstspiederīgajam, kas apliecina, ka ir saņēmis šo veidlapu ar lēmumu par ieceļošanas atteikumu.

3. Personām, kam atteikta ieceļošana, ir tiesības iesniegt pārsūdzību. Pārsūdzības īsteno saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem. Trešās valsts valstspiederīgajam arī izsniedz rakstisku norādi par kontaktpunktiem, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir kompetenti pārstāvēt trešās valsts valstspiederīgo.

Šādas pārsūdzības iesniegšana neaptur ieceļošanas atteikuma lēmuma izpildi.

Neskarot jebkādu kompensāciju, ko piešķir saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem, trešās valsts valstspiederīgajam – ja pārsūdzības izskatīšanā tiktu konstatēts, ka lēmums atteikt ieceļošanu bijis nepamatots – ir tiesības uz to, ka dalībvalsts, kas atteikusi ieceļošanu, labo anulēto ieceļošanas spiedogu un jebkādu citu veiktu anulēšanu vai papildinājumu.

4. Robežsargi nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais, kas saņēmis ieceļošanas atteikumu, neieceļo attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
5. Dalībvalstis vāc statistikas datus par to personu skaitu, kam atteikta ieceļošana, par atteikuma iemesliem, to personu valstspiederību, kam atteikta ieceļošana, un to, pie kāda veida robežas (sauszemes, lidostas vai jūras) ieceļošana atteikta, un katru gadu šos statistikas datus iesniedz Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007¹.
6. Sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē ieceļošanas atteikumus, ir izklāstīti V pielikuma A daļā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem (OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.).

III NODAĻA

Robežkontroles personāls un resursi un dalībvalstu sadarbība

15. pants

Robežkontroles personāls un resursi

Dalībvalstis atbilstīgā apjomā izmanto attiecīgus resursus un personālu, lai saskaņā ar 7. līdz 14. pantu veiktu robežkontroli pie to ārējām robežām, nodrošinot efektīvu, intensīvu un vienota līmeņa kontroli.

16. pants

Kontroles īstenošana

1. Robežkontroli, kas paredzēta 7. līdz 14. pantā, veic robežsargi saskaņā ar šo regulu un attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Robežkontrole neietekmē pilnvaras sākt kriminālvajāšanu, kuras robežsargiem ir piešķirtas ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un kuras neietilpst šīs regulas darbības jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka robežsargi ir profesionāļi, kas ir specializējušies un attiecīgi apmācīti, ņemot vērā kopējas robežsargu mācību pamatprogrammas, kuras izstrādājuši Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ("Aģentūra"), kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004. Mācību programmās iekļauj specializētas mācības, kā atklāt un risināt situācijas saistībā ar neaizsargātām personām, piemēram, nepavadītiem nepilngadīgajiem un cilvēku tirdzniecības upuriem. Dalībvalstis ar Aģentūras atbalstu veicina to, lai robežsargi mācītos valodas, kas ir vajadzīgas viņu pienākumu pildīšanai.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 39. pantu dara Komisijai zināmu to valsts dienestu sarakstu, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir atbildīgi par robežkontroli.
3. Lai efektīvi kontrolētu robežas, katra dalībvalsts nodrošina ciešu un nepārtrauktu to dienestu sadarbību, kuri ir atbildīgi par robežkontroli.

17. pants

Dalībvalstu sadarbība

1. Dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību un uztur ciešu un nepārtrauktu sadarbību, lai saskaņā ar šīs regulas 7. līdz 16. pantu efektīvi īstenotu robežkontroli. Tās apmainās ar visu būtisko informāciju.
2. Dalībvalstu operatīvo sadarbību ārējo robežu pārvaldības jomā koordinē Aģentūra.

3. Neskarot Aģentūras kompetenci, dalībvalstis var turpināt operatīvu sadarbību ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām, arī apmainoties ar sadarbības koordinatoriem, ja sadarbība papildina Aģentūras darbību.

Dalībvalstis atturas veikt darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu.

Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par šā punkta pirmajā daļā minēto operatīvo sadarbību.

4. Dalībvalstis nodrošina apmācības par robežkontroles noteikumiem un pamattiesībām. Šajā sakarā ņem vērā vienotos mācību standartus, ko ievieš un attīsta Aģentūra.

18. pants

Kopīga kontrole

1. Dalībvalstis, kas pie savām kopīgajām sauszemes robežām nepiemēro 22. pantu, var kopīgi veikt šo kopējo robežu kontroli līdz minētā panta piemērošanas dienai, un tādā gadījumā personu var apstādināt tikai vienreiz, lai veiktu ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes, neskarot dalībvalstu individuālo atbildību, kas izriet no 7. līdz 14. panta.

Lai to nodrošinātu, dalībvalstis var savā starpā slēgt divpusējas vienošanās.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām vienošanām, ko tās noslēdz saskaņā ar 1. punktu.

IV NODAĻA

Īpaši robežpārbaucību noteikumi

19. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ko izmanto ārējo robežu šķērsošanai

Šīs regulas VI pielikumā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz pārbaudēm pie dažādu tipu robežām un attiecībā uz dažādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto robežu šķērsošanai.

Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 5. un 6. panta un no 8. līdz 14. pantam.

20. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu kategoriju personu pārbaudēm

1. Šīs regulas VII pielikumā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz šādu kategoriju personu pārbaudēm:
 - a) valstu vadītāji un viņu delegāciju locekļi;
 - b) lidaparātu piloti un citi lidaparātu apkalpes locekļi;
 - c) jūrnieki;
 - d) diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētāji, kā arī starptautisku organizāciju pārstāvji;
 - e) darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai;

- f) nepilngadīgie;
- g) glābšanas dienesti, policija un ugunsdzēsēju brigādes, un robežsargi;
- h) darbinieki, kas strādā jūrā.

Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 5. un 6. panta un no 8. līdz 14. pantam.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 39. pantu Komisijai dara zināmus paraugus apliecībām, ko to Ārlietu ministrijas izsniedz akreditētiem diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem.

V NODAĻA

Īpaši pasākumi gadījumā, ja ir būtiski trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli

21. pants

Pasākumi pie ārējām robežām un Aģentūras atbalsts

1. Ja izvērtējuma ziņojumā, kas izstrādāts atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1053/2013 14. pantam, tiek konstatēti būtiski trūkumi ārējo robežu kontroles veikšanā un lai nodrošinātu atbilstību minētās regulas 15. pantā minētajiem ieteikumiem, Komisija var, pieņemot īstenošanas aktu, ieteikt izvērtētajai dalībvalstij veikt dažus īpašus pasākumus, kas var iekļaut vienu vai abus šādus pasākumus:
 - a) ierosināt izvietot Eiropas robežsardzes vienības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004;
 - b) iesniegt Aģentūrai savus stratēģiskos plānus, pamatojoties uz riska novērtējumu, tostarp informāciju par personāla izvietošanu un par aprīkojumu, prasot tās atzinumu.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

2. Komisija regulāri informē komiteju, kas izveidota saskaņā ar 38. panta 1. punktu, par šā panta 1. punktā minēto pasākumu īstenošanā panākto progresu un to ietekmi uz konstatētajiem trūkumiem.

Tā informē arī Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Ja 1. punktā minētajā izvērtējuma ziņojumā ir secināts, ka izvērtētā dalībvalsts būtiski nepilda savas saistības, un tāpēc tai ir jāziņo par attiecīgā rīcības plāna īstenošanu trīs mēnešos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1053/2013 16. panta 4. punktu, un ja pēc minētā trīs mēnešu laikposma Komisija konstatē, ka situācija turpinās, tā var sākt šīs regulas 29. pantā paredzētās procedūras piemērošanu, ja ir izpildīti visi nosacījumi šādai rīcībai.

III SADAĻA

IEKŠĒJĀS ROBEŽAS

I NODAĻA

Robežkontroles neesamība pie iekšējām robežām

22. pants

Iekšējo robežu šķērsošana

Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā, un personām – neatkarīgi no viņu valstspiederības – nepiemēro robežpārbaudes.

23. pants
Pārbaudes iekšzemē

Robežkontroles neesamība pie iekšējām robežām neietekmē:

- a) policijas pilnvaras, ko īsteno kompetentas dalībvalstu iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ja vien pilnvaru īstenošana iedarbības ziņā nav līdzvērtīga robežpārbaudēm; tas attiecas arī uz pierobežas teritorijām. Policijas pilnvaru īstenošanu pirmā teikuma nozīmē jo īpaši nedrīkst uzskatīt par līdzvērtīgu robežpārbaudēm, ja policijas veiktie pasākumi:
 - i) par mērķi neizvirza robežkontroli;
 - ii) balstās uz vispārēju policijas informāciju un pieredzi attiecībā uz iespējamiem sabiedriskās drošības apdraudējumiem un konkrēti ir paredzēti pārrobežu noziedzības apkarošanai;
 - iii) ir izstrādāti un veikti tā, ka tie noteikti atšķiras no sistemātiskajām personu pārbaudēm pie ārējām robežām;
 - iv) tiek veikti izlases kārtībā;
- b) personu drošības pārbaudes ostās un lidostās, ko veic kompetentas iestādes saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem, kā arī ostu, lidostu un pārvadātāju veiktas drošības pārbaudes, ja tās veic arī personām, kas ceļo pa dalībvalsts teritoriju;
- c) iespēju dalībvalstīm tiesību aktos paredzēt pienākumu, ka personai ir jābūt personas dokumentiem vai tie jānēsā līdz;

- d) iespēju dalībvalstij pieņemt tiesību aktu par trešo valstu valstspiederīgo pienākumu saskaņā ar Konvencijas, ar kuru īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām ("Šengenas nolīguma") 22. pantu ziņot par atrašanos tās teritorijā.

24. pants

Šķēršļu likvidēšana ceļu satiksmei robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām

Dalībvalstis likvidē visus šķēršļus netraucētām satiksmes plūsmām autoceļu robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām, jo īpaši visus ātruma ierobežojumus, ko nepamato ceļu satiksmes drošības apsvērumi.

Vienlaikus dalībvalstīm jābūt gatavām nodrošināt iespējas veikt robežpārbaudes, ja tiek atjaunota robežkontrole pie iekšējām robežām.

II NODAĻA

Robežkontroles pagaidu atjaunošana pie iekšējām robežām

25. pants

Vispārējais regulējums

robežkontroles pagaidu atjaunošanai pie iekšējām robežām

1. Ja telpā bez iekšējo robežu kontroles pastāv nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai dalībvalstī, minētā dalībvalsts izņēmuma kārtā var atjaunot robežkontroli pie visām tās iekšējām robežām vai to konkrētām daļām uz ierobežotu laikposmu līdz 30 dienām, vai uz paredzamo nopietnā apdraudējuma laiku, ja tas ir ilgāks par 30 dienām. Robežkontroles pagaidu atjaunošanas pie iekšējām robežām apjoms un ilgums nepārsniedz to, kas noteikti ir nepieciešams, lai reaģētu uz nopietno apdraudējumu.
2. Robežkontroli pie iekšējām robežām atjauno vienīgi kā galēju risinājumu un saskaņā ar 27., 28. un 29. pantu. Katrā gadījumā, kad tiek apsvērta lēmums atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām ievērojot attiecīgi 27., 28. vai 29. pantu, ņem vērā attiecīgi 26. un 30. pantā minētos kritērijus.
3. Ja nopietnais apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai attiecīgajā dalībvalstī turpinās ilgāk par šā panta 1. punktā paredzēto laikposmu, minētā dalībvalsts var pagarināt robežkontroli pie tās iekšējām robežām, ņemot vērā 26. pantā minētos kritērijus un saskaņā ar 27. pantu, to pamatojot ar tiem pašiem iemesliem, kas minēti šā panta 1. punktā, un, ņemot vērā visus jaunus apstākļus, uz atjaunināmiem laikposmiem, kuri ilgst līdz 30 dienām.

4. Kopējais laikposms, uz kādu atjauno robežkontroli pie iekšējām robežām, tostarp jebkādas šā panta 3. punktā paredzētos pagarinājumus, nepārsniedz sešus mēnešus. Ārkārtas apstākļos, kā minēts 29. pantā, minēto kopējo laikposmu var pagarināt maksimums līdz diviem gadiem saskaņā ar minētā panta 1. punktu.

26. pants

Kritēriji robežkontroles pagaidu atjaunošanai pie iekšējām robežām

Ja dalībvalsts saskaņā ar 25. pantu vai 28. panta 1. punktu kā galēju risinājumu nolemj par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie vienas vai vairākām tās iekšējām robežām vai pie to daļām, vai nolemj pagarināt šādu atjaunošanu, tā novērtē, cik lielā mērā ar šādu pasākumu paredzams pienācīgi novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, un novērtē pasākuma samērīgumu attiecībā pret minēto apdraudējumu. Veicot šādu novērtējumu, dalībvalsts jo īpaši ņem vērā:

- a) ietekmi, kas paredzama saistībā ar jebkādu apdraudējumu tās sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, tostarp saistībā ar teroristu izraisītiem incidentiem vai apdraudējumu, un tostarp organizētās noziedzības radīto apdraudējumu;
- b) šāda pasākuma paredzamo ietekmi uz personu pārvietošanās brīvību telpā bez iekšējo robežu kontroles.

27. pants

Procedūra robežkontroles pagaidu atjaunošanai pie iekšējām robežām saskaņā ar 25. pantu

1. Ja dalībvalsts plāno atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām saskaņā ar 25. pantu, tā par to paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai vēlākais četras nedēļas pirms plānotās atjaunošanas vai īsākā laikposmā, ja apstākļi, kas pamato nepieciešamību atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, kļūst zināmi mazāk nekā četras nedēļas pirms plānotās atjaunošanas. Šajā nolūkā dalībvalsts sniedz šādu informāciju:
 - a) ierosinātās atjaunošanas iemeslus, tostarp visus attiecīgos datus, kas sīki atspoguļo notikumus, kuri rada nopietnu apdraudējumu tās sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai;
 - b) ierosinātās atjaunošanas apjomu, precizējot, kurā iekšējo robežu daļā vai daļās robežkontrole jāatjauno;
 - c) oficiālo robežšķērsošanas vietu nosaukumus;
 - d) plānotās atjaunošanas ieviešanas dienu un ilgumu;
 - e) attiecīgos gadījumos, pasākumus, kas jāveic pārējām dalībvalstīm.

Paziņojumu saskaņā ar pirmo daļu var iesniegt kopīgi arī divas vai vairāk dalībvalstis.

Vajadzības gadījumā Komisija var pieprasīt attiecīgajai(-ām) dalībvalstij(-īm) papildus informāciju.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, vienlaikus ar tās paziņošanu pārējām dalībvalstīm un Komisijai, ievērojot minēto punktu.
3. Dalībvalstis, kas iesniedz paziņojumu saskaņā ar 1. punktu, vajadzības gadījumā un saskaņā ar valsts tiesību aktiem var nolemt, ka daļa no informācijas ir klasificēta.

Šāda klasifikācijas noteikšana neliedz Komisijai darīt informāciju pieejamu Eiropas Parlamentam. Informācijas un dokumentu, ko nosūta Eiropas Parlamentam saskaņā ar šo pantu, nosūtīšana un apstrāde atbilst noteikumiem par klasificētas informācijas pārsūtīšanu un apstrādi, kas piemērojami starp Eiropas Parlamentu un Komisiju.

4. Pēc dalībvalsts paziņojuma saskaņā ar 1. punktu un ņemot vērā 5. punktā paredzēto konsultēšanos, Komisija vai jebkura cita dalībvalsts var sniegt atzinumu, neskarot LESD 72. pantu.

Ja, pamatojoties uz paziņojumā iekļauto informāciju vai jebkādu papildinformāciju, ko Komisija ir saņēmusi, tai ir šaubas par plānotās robežkontroles atjaunošanas pie iekšējām robežām nepieciešamību vai samērīgumu, vai tā uzskata, ka būtu piemēroti konsultēties par kādu no paziņojuma aspektiem, tā izsniedz attiecīgu atzinumu.

5. Par 1. punktā minēto informāciju un par jebkādu Komisijas vai dalībvalsts atzinumu saskaņā ar 4. punktu notiek konsultēšanās, tostarp vajadzības gadījumā kopīgas sanāksmes starp dalībvalsti, kas plāno atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, pārējām dalībvalstīm, jo īpaši tām, kuras tieši skartu šādi pasākumi, un Komisiju, lai vajadzības gadījumā organizētu dalībvalstu savstarpēju sadarbību un izskatītu, vai pasākumi ir samērīgi ar notikumiem, kas liek atjaunot robežkontroli un rada apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai.
6. Šā panta 5. punktā minētā konsultēšanās notiek vismaz desmit dienas pirms dienas, kad plānots atjaunot robežkontroli.

28. pants

Īpaša procedūra gadījumos, kad nepieciešama tūlītēja rīcība

1. Ja nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai dalībvalstī prasa tūlītēju rīcību, attiecīgā dalībvalsts var izņēmuma kārtā nekavējoties atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām uz ierobežotu laikposmu līdz desmit dienām.
2. Ja dalībvalsts atjauno robežkontroli pie iekšējām robežām, tā vienlaikus par to attiecīgi paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai un sniedz 27. panta 1. punktā minēto informāciju, tostarp iemeslus, kas pamato šajā pantā noteiktās procedūras izmantošanu. Komisija tūlīt pēc paziņojuma saņemšanas var konsultēties ar pārējām dalībvalstīm.

3. Ja nopietnais apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai turpinās ilgāk par šā panta 1. punktā paredzēto laikposmu, dalībvalsts var nolemt pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām uz atjaunojamiem laikposmiem līdz 20 dienām. To darot, attiecīgā dalībvalsts ņem vērā 26. pantā minētos kritērijus, tostarp atjauninātu novērtējumu par pasākuma nepieciešamību un samērīgumu, un ņem vērā visus jaunus apstākļus.

Šādas pagarināšanas gadījumā *mutatis mutandis* piemēro 27. panta 4. un 5. punkta noteikumus, un konsultēšanās notiek nekavējoties pēc tam, kad lēmums par pagarināšanu paziņots Komisijai un dalībvalstīm.

4. Neskarot 25. panta 4. punktu, kopējais laikposms, uz kādu atjauno robežkontroli pie iekšējām robežām, pamatojoties uz šā panta 1. punktā paredzēto sākotnējo laikposmu un jebkādiem pagarinājumiem saskaņā ar šā panta 3. punktu, nepārsniedz divus mēnešus.
5. Komisija nekavējoties informē Eiropas Parlamentu par paziņojumiem, kas sniegti saskaņā ar šo pantu.

29. pants

Īpašā procedūra ārkārtas apstākļos, kas apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību

1. Ārkārtas apstākļos, kad nopietni trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli ilgāku laiku apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, kā minēts 21. pantā, un ciktāl minētie apstākļi rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles vai tās daļās, robežkontroli pie iekšējām robežām var atjaunot saskaņā ar šā panta 2. punktu uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem. Ja ārkārtas apstākļi turpinās, minēto laikposmu var ne vairāk kā trīs reizes pagarināt ikreiz uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem.
2. Ja visi citi pasākumi, jo īpaši tie, kas minēti 21. panta 1. punktā, ir bijuši neefektīvi, lai mazinātu konstatēto nopietno apdraudējumu, Padome kā galējo risinājumu un kā pasākumu, lai aizsargātu kopējās intereses telpā bez iekšējo robežu kontroles, var ieteikt vienai vai vairākām dalībvalstīm lemt par robežkontroles atjaunošanu pie visām to iekšējām robežām vai pie konkrētām to daļām. Padomes ieteikums balstās uz Komisijas priekšlikumu. Dalībvalstis var pieprasīt Komisijai iesniegt šādu priekšlikumu Padomei ieteikuma saņemšanai.

Savā ieteikumā Padome norāda vismaz informāciju, kas minēta 27. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā.

Padome var ieteikt pagarināšanu saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, kas noteikta šajā pantā.

Pirms dalībvalsts atjauno robežkontroli pie visām savām iekšējām robežām vai pie konkrētām to daļām saskaņā ar šo punktu, tā par to attiecīgi paziņo pārējām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai.

3. Gadījumā, ja dalībvalsts neīsteno 2. punktā minēto ieteikumu, minētā dalībvalsts nekavējoties rakstiski informē Komisiju par šādas rīcības pamatojumu.

Šādā gadījumā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē attiecīgās dalībvalsts sniegto pamatojumu un sekas kopīgo interešu aizstāvībai telpā bez iekšējo robežu kontroles.

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršanu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar situācijām, kurās apstākļi, kuru dēļ nepieciešams atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām saskaņā ar 2. punktu, kļūst zināmi mazāk nekā 10 dienas pirms iepriekšējā atjaunošanas laikposma beigām, Komisija saskaņā ar procedūru, kas minēta 38. panta 3. punktā, ar īstenošanas aktiem, kuri jāpieņem nekavējoties, var pieņemt jebkādus nepieciešamos ieteikumus. 14 dienās pēc šādu ieteikumu pieņemšanas Komisija iesniedz Padomei priekšlikumu ieteikumam saskaņā ar šā panta 2. punktu.

5. Šis pants neskar pasākumus, ko dalībvalstis var pieņemt, ja ir nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai saskaņā ar 25., 27. un 28. pantu.

30. pants

Kritēriji robežkontroles pagaidu atjaunošanai

pie iekšējām robežām ārkārtas apstākļos,

kas apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību

1. Ja Padome saskaņā ar 29. panta 2. punktu kā galējo risinājumu iesaka robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie vienas vai vairākām iekšējām robežām vai pie to daļām, tā novērtē, cik lielā mērā ar šādu pasākumu paredzams pienācīgi novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles un novērtē pasākuma samērīgumu attiecībā pret minēto apdraudējumu. Minētais novērtējums balstās uz sīku informāciju, ko iesniedz attiecīgā(s) dalībvalsts(-is) un Komisija, kā arī visu citu attiecīgu informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta ievērojot šā panta 2. punktu. Veicot šādu novērtējumu, jo īpaši ņem vērā šādus apsvērumus:
 - a) tādu tehnisko vai finansiālo atbalsta pasākumu pieejamība, kurus varētu izmantot vai kuri ir izmantoti valsts vai Savienības līmenī, vai abos, tostarp Savienības iestāžu vai struktūru, piemēram, Aģentūras, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 439/2010¹ vai Eiropas Policijas biroja (“Eiropola”), kas izveidots ar Lēmumu 2009/371/TI palīdzība, un apmērs, kādā paredzams, ka šādi pasākumi pienācīgi novērsīs apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 439/2010 (2010. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.).

- b) izvērtējumos, kas veikti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013, konstatēto jebkādu nopietno trūkumu saistībā ar ārējo robežu kontroli pašreizējā un paredzamā turpmākā ietekme un apmērs, kādā šādi nopietni trūkumi rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles;
- c) robežkontroles atjaunošanas paredzamā ietekme uz personu pārvietošanās brīvību telpā bez iekšējo robežu kontroles.

2. Pirms Komisija pieņem priekšlikumu Padomes ieteikumam, tā saskaņā ar 29. panta 2. punktu var:

- a) pieprasīt dalībvalstīm, Aģentūrai, Eiropolam vai citām Savienības iestādēm vai struktūrām iesniegt tai papildu informāciju;
- b) ar dalībvalstu, Aģentūras, Eiropola vai jebkuras citas attiecīgas Savienības iestādes vai struktūras ekspertu atbalstu veikt apmeklējumus uz vietas, lai iegūtu vai pārbaudītu informāciju, kas ir būtiska minētajam ieteikumam.

31. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes informēšana

Komisija un attiecīgā(s) dalībvalsts(-is) cik drīz vien iespējams informē Eiropas Parlamentu un Padomi par visiem iemesliem, kas varētu izraisīt 21. panta un 25. līdz 30. panta piemērošanu.

32. pants

Noteikumi, kas jāpiemēro, atjaunojot robežkontroli pie iekšējām robežām

Atjaunojot robežkontroli pie iekšējām robežām, *mutatis mutandis* piemēro attiecīgos II sadaļas noteikumus.

33. pants

Ziņojums par robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām

Četrās nedēļās pēc robežkontroles atcelšanas pie iekšējām robežām dalībvalsts, kas veikusi robežkontroli pie iekšējām robežām, iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām, jo īpaši norādot sākotnējo izvērtējumu un to, vai ir ievēroti 26., 28. un 30. pantā minētie kritēriji, kā notika pārbaudes, kāda bija praktiskā sadarbība ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm, kāda bija izrietošā ietekme uz personu pārvietošanās brīvību, cik efektīva bija robežkontroles atjaunošana pie iekšējām robežām, tostarp sniedzot *ex-post* izvērtējumu par robežkontroles atjaunošanas samērīgumu.

Komisija var sniegt atzinumu par minēto ex-post izvērtējumu par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie vienas vai vairākām iekšējām robežām vai to daļām.

Komisija vismaz reizi gadā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par to, kā darbojas telpa bez iekšējo robežu kontroles. Ziņojumā iekļauj sarakstu ar visiem lēmumiem atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, kuri pieņemti attiecīgā gada laikā.

34. pants

Sabiedrības informēšana

Komisija un attiecīgā dalībvalsts saskaņotā veidā informē sabiedrību par lēmumu atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām un jo īpaši norāda šāda pasākuma sākuma un beigu dienu, ja vien nav sevišķi svarīgu drošības iemeslu to nedarīt.

35. pants

Konfidencialitāte

Pēc attiecīgas dalībvalsts lūguma pārējās dalībvalstis, Eiropas Parlaments un Komisija ievēro konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ko sniedz saistībā ar robežkontroles atjaunošanu un paildzināšanu pie iekšējām robežām, kā arī attiecībā uz ziņojumu, ko sagatavo saskaņā ar 33. pantu.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

36. pants

Grozījumi pielikumos

Attiecībā uz grozījumiem III, IV un VIII pielikumā Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu.

37. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 5. punktā un 36. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 13. panta 5. punktā un 36. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. panta 5. punktu un 36. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

38. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

39. pants
Paziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:
 - a) uzturēšanās atļauju sarakstu, nodalot atsevišķi tās atļaujas, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta a) apakšpunkts, un tās, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta b) apakšpunkts, un pievienojot to atļauju paraugus, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta b) apakšpunkts. Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK, īpaši izceļ kā tādas, un nodrošina to uzturēšanās atļauju paraugus, kuras nav izsniegtas saskaņā ar vienoto uzturēšanās atļauju formu, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002;
 - b) savu robežšķērsosanas vietu sarakstu;
 - c) atsauces summas, kas vajadzīgas ārējo robežu šķērsosšanai un ko ik gadu nosaka attiecīgās valsts iestādes;
 - d) to attiecīgās valsts dienestu sarakstu, kuri atbildīgi par robežkontroli;
 - e) to standartapliecību paraugus, ko izsniedz Ārlietu ministrijas;
 - f) 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos izņēmumus no noteikumiem attiecībā uz ārējo robežu šķērsosšanu;
 - g) 11. panta 3. punktā minētos statistikas datus.

2. Komisija informāciju, kas tai paziņota saskaņā ar 1. punktu, dara pieejamu dalībvalstīm un sabiedrībai, izmantojot publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā* un citus piemērotus līdzekļus.

40. pants

Vietējo pierobežas satiksme

Šī regula neskar Savienības noteikumus par vietējo pierobežas satiksmi un spēkā esošos divpusējos nolīgumus par vietējo pierobežas satiksmi.

41. pants

Seūta un Meliļa

Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, ko piemēro Seūtai un Meliļai, kā noteikts Spānijas Karalistes deklarācijā par Seūtu un Meliļu, kas pievienota Nobeiguma aktam Nolīgumā par Spānijas Karalistes pievienošanos Konvencijai, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu¹.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 73. lpp.

42. pants

Dalībvalstu paziņotā informācija

Dalībvalstis paziņo Komisijai savus noteikumus, kas attiecas uz 23. panta c) un d) apakšpunktu, 5. panta 3. punktā minētās sankcijas un divpusējos nolīgumus, kādus atļauj šī regula. Par turpmākām izmaiņām minētajos noteikumos paziņo piecu darbdienu laikā.

Dalībvalstu paziņoto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*.

43. pants

Izvērtēšanas mehānisms

1. Saskaņā ar Līgumiem un neskarot to noteikumus par pārkāpumu procedūrām, to, kā katra dalībvalsts īsteno šo regulu, izvērtē ar izvērtēšanas mehānismu.
2. Noteikumi par izvērtēšanas mehānismu ir precizēti Regulā (ES) Nr. 1053/2013. Saskaņā ar minēto izvērtēšanas mehānismu dalībvalstīm un Komisijai kopīgi jāveic regulāri, objektīvi un neatkarīgi izvērtējumi, lai pārbaudītu, vai šī regula tiek piemērota pareizi, un Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm jākoordinē izvērtējumi. Saskaņā ar minēto mehānismu katru dalībvalsti vismaz reizi piecos gados izvērtē neliela komanda, kuras sastāvā ir Komisijas pārstāvji un dalībvalstu iecelti eksperti.

Izvērtēšanā var iekļaut iepriekš paziņotus vai nepaziņotus apmeklējumus uz vietas pie ārējām vai iekšējām robežām.

Saskaņā ar minēto izvērtēšanas mehānismu Komisija ir atbildīga par daudzgadu un gada izvērtēšanas programmu un izvērtēšanas ziņojumu pieņemšanu.

3. Ja tiek atklāti iespējami trūkumi, attiecīgajām dalībvalstīm var adresēt ieteikumus korektīvām darbībām.

Ja izvērtējuma ziņojumā, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1053/2013 14. pantu tiek konstatēti būtiski trūkumi ārējo robežu kontroles veikšanā, piemēro šīs regulas 21. un 29. pantu.

4. Visos izvērtēšanas posmos Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz informāciju un saskaņā ar noteikumiem par klasificētiem dokumentiem nosūta visus attiecīgos dokumentus.
5. Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnībā informē par ikvienu priekšlikumu grozīt vai aizstāt noteikumus, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1053/2013.

44. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 562/2006 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

45. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Apstiprinājuma dokumenti, lai pārbaudītu ieceļošanas nosacījumu izpildi

Dokumenti, kas minēti 6. panta 3. punktā, var būt arī:

- a) lietišķiem braucieniem:
 - i) uzņēmuma vai iestādes ielūgums piedalīties sanāksmēs, konferencēs vai pasākumos, kas ir saistīti ar tirdzniecību, rūpniecību vai darbu,
 - ii) citi dokumenti, kas liecina par tirdzniecības attiecībām vai darba attiecībām,
 - iii) tirdzniecības izstāžu vai kongresu ieejas kartes, ja persona brauc uz tādu pasākumu;
- b) ceļojumiem, kas saistīti ar studijām vai citādām apmācībām:
 - i) apliecība par uzņemšanu mācību iestādē, lai apmeklētu praktiskas vai teorētiskas pamatapmācību un turpmāku apmācību nodarbības,
 - ii) studenta kartes vai izziņas par apmeklētajiem apmācību kursiem;
- c) ceļojumiem, kas saistīti ar tūrismu vai personiskiem iemesliem:
 - i) apstiprinājuma dokumenti par mitekli:
 - ielūgums no cilvēka, pie kura uzturēsies, ja tāds ir,
 - apstiprinājuma dokuments no iestādes, kas nodrošina pajumti vai jebkādi citi piemēroti dokumenti, kur norādīta paredzētā apmešanās vieta,

ii) apstiprinājuma dokumenti par ceļojuma maršrutu:

- apstiprinājums nodrošinātai vietai organizētā ceļojumā vai jebkādi citi piemēroti dokumenti, kas liecina par iecerētā ceļojuma plāniem,

iii) apstiprinājuma dokumenti par atgriešanos:

- biļete atpakaļceļam vai abos virzienos;

d) braucieniem politisku, zinātnes, kultūras, sporta vai reliģiskiem pasākumu – vai citu iemeslu dēļ:

ielūgumi, ieejas biļetes, iestāšanās apliecības vai programmas, kas jebkā liecina par uzņēmējorganizācijas nosaukumu un uzturēšanās ilgumu, vai jebkāds cits dokuments, kas liecina par vizītes mērķi.

II PIELIKUMS

Informācijas reģistrācija

Visās robežšķērsošanas vietās jebkuru dienesta informāciju un citu īpaši svarīgu informāciju reģistrē ar roku vai elektroniski. Reģistrējamā informācija jo īpaši ir:

- a) par vietējām robežpārbaudēm atbildīgā robežsarga vārds un pārējo darbinieku vārdi katrā maiņā;
- b) personu pārbaūžu atvieglinājumi, ko piemēro saskaņā ar 9. pantu;
- c) dokumenti, kas pie robežas izsniegti pasu un vīzu vietā;
- d) informācija par aizturētām personām un sūdzības (noziedzīgi nodarījumi un administratīvi pārkāpumi);
- e) personas, kam saskaņā ar 14. pantu atteikta ieceļošana (atteikuma pamatojums un valstspiederība);
- f) drošības kodi ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, to robežsargu identitāte, kuri katrā konkrētā datumā vai maiņā lieto konkrēto spiedogu, un informācija par nozaudētiem un nozagtiem spiedogiem;
- g) pārbaudīto personu sūdzības;
- h) citi īpaši nozīmīgi policijas vai tieslietu pasākumi;
- i) īpaši notikumi.

III PIELIKUMS

Paraugi zīmēm, kas apzīmē joslas robežšķērsošanas vietās

A DAĻA

1

¹ Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

B1 DAĻA: “nav nepieciešama vīza”;

**NAV
NEPIECIEŠAMA
VĪZA**

B2 DAĻA: “visas pases”.

**VISAS
PASES**

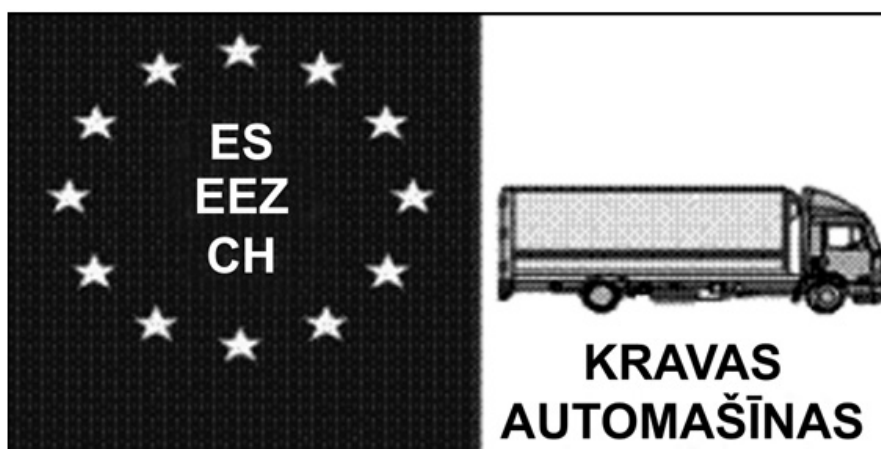
C DAĻA

1

1

¹ Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

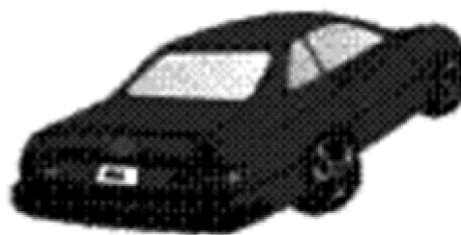
¹ Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

**NAV
NEPIECIEŠAMA
VĪZA**

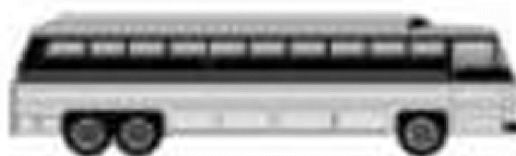
**KRAVAS
AUTOMAŠĪNAS**

**VISAS
PASES**

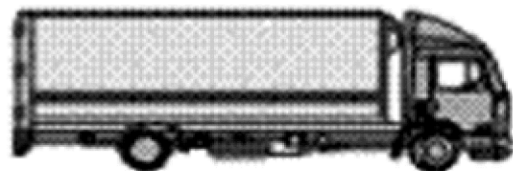
**VIEGLĀS
AUTOMAŠĪNAS**

**VISAS
PASES**

AUTOBUSI

**VISAS
PASES**

**KRAVAS
AUTOMAŠĪNAS**

IV PIELIKUMS

Spiedogu iespiešana

1. Saskaņā ar 11. pantu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos sistemātiski iespiež spiedogus, viņiem ieceļojot un izceļojot. Šo spiedogu sīks apraksts ir dots Šengenas Izpildu komitejas Lēmumā Nr. SCH/COM-EX (94) 16 rev un Nr. SCH/Cem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Spiedogu drošības kodus maina regulāri, ne retāk kā reizi mēnesī.
3. Ja ieceļo un izceļo trešo valstu valstspiederīgie, kam ir vajadzīga vīza, spiedogu parasti iespiež lapā, kas atrodas pretī lapai, kur ir vīza.

Ja šo lapu nevar izmantot, spiedogu iespiež nākamajā lapā. Mašīnlasāmajā daļā spiedogus nespiež.
4. Dalībvalstis norīko valstu kontaktpunktus, kas atbild par informācijas apmaiņu attiecībā uz robežšķērsošanas vietās izmantoto ieceļošanas un izceļošanas spiedogu drošības kodiem, un informē par to pārējās dalībvalstis, Padomes Ģenerālsekretariātu un Komisiju. Šiem kontaktpunktiem ir tūlītēja piekļuve informācijai par kopējiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, ko lieto pie attiecīgās dalībvalsts ārējās robežas, un jo īpaši šādai informācijai:
 - a) robežšķērsošanas vieta, kurai ir piešķirts attiecīgais spiedogs;

- b) tā robežsarga identitāte, kurš konkrētajā laikā lieto attiecīgo spiedogu;
- c) katra spiedoga drošības kods jebkurā laikā.

Visus pieprasījumus par vienotajiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem iesniedz ar iepriekšminēto valstu kontaktpunktu starpniecību.

Tāpat valstu kontaktpunkti tūlīt nosūta pārējiem kontaktpunktiem, Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai informāciju par izmaiņām kontaktpunktos, kā arī par nozaudētiem vai nozagtiem spiedogiem.

V PIELIKUMS

A DAĻA

Procedūras ieceļošanas atteikumam pie robežas

1. Atsakot ieceļošanu, kompetentais robežsargs:
 - a) aizpilda ieceļošanas atteikuma standartveidlapu, kā noteikts B daļā. Attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais paraksta veidlapu, un viņam izsniedz parakstītās veidlapas eksemplāru. Ja trešās valsts valstspiederīgais atsakās parakstīt veidlapu, robežsargs to atzīmē veidlapas iedaļā "piezīmes";
 - b) iespiež pasē ieceļošanas spiedogu, ko ar neizdzēšamu melnu tinti pārsvīturo krustiski, tam pretī labajā pusē, arī ar neizdzēšamu tinti, ieraksta ieceļošanas atteikuma iemeslam atbilstīgo(s) burtu(s), kuru saraksts ir dots minētajā ieceļošanas atteikuma standartveidlapā;
 - c) attiecīgi anulē vai atceļ vīzu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti 34. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009;
 - d) katru ieceļošanas atteikumu iekļauj reģistrā vai sarakstā, norādot attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā identitāti un valstspiederību, atsauces uz dokumentu, kas viņam devis tiesības šķērsot robežu, kā arī ieceļošanas atteikuma iemeslu un datumu.

2. Ja trešās valsts valstspiederīgo, kam ir atteikta ieeļošana, līdz robežai nogādājis pārvadātājs, vietējā atbildīgā iestāde:
- a) liek pārvadātājam uzņemt atbildību par trešās valsts valstspiederīgo un tūlīt nogādāt viņu trešā valstī, no kuras viņš ieeļojis, vai trešā valstī, kas viņam izsniegusi dokumentu, kurš ļauj šķērsot robežu, vai citā trešā valstī, kurā viņu noteikti uzņems, vai rast līdzekļus tālākai transportēšanai saskaņā ar Šengenas Konvencijas 26. pantu un Padomes Direktīvu 2001/51/EK¹;
 - b) līdz sūtīšanai tālāk veic atbilstīgus pasākumus saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un, ņemot vērā vietējos apstākļus, lai neļautu valstī nelikumīgi ieeļot to trešo valstu valstspiederīgajiem, kam atteikta ieeļošana.
3. Ja ir iemesls gan trešās valsts valstspiederīgā ieeļošanas atteikumam, gan viņa aizturēšanai, robežsargs sazinās ar iestādēm, kas ir atbildīgas pieņemt lēmumu par turpmāku rīcību saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem.

¹ Padomes Direktīva 2001/51/EK (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru papildina 26. pantu Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu (OV L 187, 10.7.2001., 45. lpp.).

B DAĻA

Ieceļošanas atteikuma standartveidlapa

Valsts nosaukums Valsts logotips (Iestādes nosaukums)	
_____ (1)	
IECEĻOŠANAS ATTEIKUMS PIE ROBEŽAS	
_____ dienā (pulksten) _____ robežšķērsošanas vietā _____	
Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā darbinieka _____ ir ieradies(-usies): Uzvārds _____ Vārds _____	
Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums _____	
Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo _____	
Personas dokuments _____ numurs _____	
Izdots _____ datums _____	
Vīzas numurs _____ tips _____ izdevējs _____	
derīga no _____ līdz _____	
Uz laiku _____ dienas, šādu iemeslu dēļ: _____	
Kas ieradies(-usies) no _____ ar _____ (norādot izmantoto transportlīdzekli, piem., reisa numuru), ar šo viņš/viņa ir informēts(-a), ka viņam(viņai) ir atteikta ieceļošana šajā valstī saskaņā ar (norādot atsaucis uz spēkā esošiem attiecīgās valsts tiesību aktiem) šādu iemeslu dēļ:	
☐ A) nav derīga(-u) ceļošanas dokumenta(-u)	
☐ B) ir viltots ceļošanas dokuments	
☐ C) nav derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas	
☐ D) ir viltota vīza vai uzturēšanās atļauja	
☐ E) nav dokumentu, kas apliecina uzturēšanās mērķi un apstākļus. nav iesniegti šādi dokumenti: _____	
☒ F) viņš(viņa) iepriekšējo 180 dienu laikā jau 90 dienas ir uzturējies(-usies) Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā	
☐ G) trūkst pietiekamu iztikas līdzekļu, ņemot vērā uzturēšanās laiku un veidu, vai nav līdzekļu, lai atgrieztos izcelsmes vai tranzīta valstī	
☐ H) par šo personu ir izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu ☐ SIS ☐ valsts reģistrā	
☐ I) ir uzskatāms par draudu vienas vai vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedriskai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām (katrai valstij jānodrošina atsaucis uz valsts tiesību aktiem par ieceļošanas atteikumiem).	
Piezīmes Attiecīgā persona var pārsūdzēt ieceļošanas atteikuma lēmumu valsts tiesību aktos paredzētā kārtā. Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru (katrai valstij jānodrošina atsaucis uz tās tiesību aktiem un procedūru, kas attiecas uz pārsūdzēšanas tiesībām).	
Attiecīgās personas paraksts	Atbildīgā darbinieka paraksts

(1) Norvēģijas un Islandes gadījumā logotips nav vajadzīgs.

VI PIELIKUMS

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļu veidiem,
ko izmanto dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanai

1. Sauszemes robežas

1.1. Pārbaudes uz autoceļiem

1.1.1. Lai nodrošinātu efektīvas personu pārbaudes, kā arī drošu un vienmērīgu ceļu satiksmes plūsmu, pārvietošanos robežšķērsošanas vietās attiecīgi regulē. Vajadzības gadījumā dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus, lai novirzītu un bloķētu satiksmi. Tās par to informē Komisiju saskaņā ar 42. pantu.

1.1.2. Ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu un ja apstākļi to ļauj, tās var saskaņā ar 9. pantu pie sauszemes robežām konkrētās robežšķērsošanas vietās izveidot vai izmantot atsevišķas joslas.

Ārkārtas gadījumos un ja to prasa satiksmes un infrastruktūras apstākļi, dalībvalstu kompetentās iestādes var jebkurā laikā pārtraukt atsevišķo joslu izmantošanu.

Dalībvalstis var sadarboties ar kaimiņvalstīm, izveidojot atsevišķas joslas ārējo robežu šķērsošanas vietās.

- 1.1.3. Personas, kas ceļo transportlīdzekļos, pārbaudes laikā parasti var palikt tajos. Tomēr, ja apstākļi prasa, var prasīt, lai personas izkāpj no transportlīdzekļiem. Pilnas pārbaudes veic, ja atļauj vietējie apstākļi, šim nolūkam paredzētās vietās. Personāla drošības interesēs pārbaudes, ja iespējams, veic divi robežsargi.
- 1.1.4. Kopīgas robežšķērsošanas vietas
- 1.1.4.1. Dalībvalstis var slēgt vai paturēt spēkā divpusējus nolīgumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm attiecībā uz kopīgu robežšķērsošanas vietu izveidi, kurās dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem otras puses teritorijā vienu pēc otras veic ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes. Kopīgās robežšķērsošanas vietas var atrasties vai nu dalībvalsts teritorijā, vai arī trešās valsts teritorijā.
- 1.1.4.2. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā: divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, iekļauj atļauju trešās valsts robežsargiem veikt savus uzdevumus dalībvalstī, ievērojot šādus principus:
- a) Starptautiskā aizsardzība: trešās valsts valstspiederīgajam, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalsts teritorijā, nodrošina piekļuvi attiecīgās dalībvalsts procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā.

- b) Personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana: ja trešās valsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi par šiem faktiem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām neatkarīgi no attiecīgās personas valstspiederības.
- c) Personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām un ieceļo Savienības teritorijā: trešās valsts robežsargi nedrīkst kavēt personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, ieceļot Savienības teritorijā. Ja ir iemesli, uz kuru pamata var liegt izceļot no attiecīgās trešās valsts, trešās valsts robežsargi par šiem iemesliem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām.

1.1.4.3. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā: divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā, iekļauj atļauju dalībvalsts robežsargiem veikt savus uzdevumus trešā valstī. Šīs regulas nolūkos tiek uzskatīts, ka visas pārbaudes, kuras dalībvalstu robežsargi veic kopīgā robežšķērsošanas vietā, kas atrodas trešās valsts teritorijā, tiek veiktas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Dalībvalstu robežsargi savus uzdevumus veic saskaņā ar šo Regulu un ievērojot šādus principus.

- a) Starptautiskā aizsardzība: trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir izgājis izceļošanas kontroli, kuru veic trešās valsts robežsargi, un pēc tam dalībvalsts robežsargiem, kas atrodas trešajā valstī, lūdz starptautisko aizsardzību, nodrošina piekļuvi attiecīgajām dalībvalstu procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju.
- b) Personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana: ja dalībvalsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi rīkojas saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas vai objekta pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju.

- c) Piekļuve IT sistēmām: dalībvalstu robežsargi var izmantot informācijas sistēmas, ar ko apstrādā personas datus saskaņā ar 8. pantu. Dalībvalstīm ir atļauts ieviest tehniskus un organizatoriskus drošības pasākumus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, tostarp trešās valsts iestāžu piekļuvi.

1.1.4.4. Pirms tiek noslēgti vai grozīti jebkādi divpusēji nolīgumi par kopīgām robežšķērsošanas vietām ar trešajām kaimiņvalstīm, attiecīgā dalībvalsts apspriežas ar Komisiju par nolīguma saderību ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem. Par jau spēkā esošiem divpusējiem nolīgumiem ziņo Komisijai līdz 2014. gada 20. janvāris.

Ja Komisija uzskata, ka nolīgums nav saderīgs ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem, tā ziņo attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai pieņemamā laikā grozītu nolīgumu tādā veidā, ka tiek novērsta konstatētās nesaderības.

1.2. Pārbaudes uz dzelzceļa

1.2.1. Vilcienos, kas šķērso ārējās robežas, arī preču vilcienos vai tukšos vilcienos, veic gan vilcienu pasažieru, gan personāla pārbaudes. Dalībvalstis var slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus par to, kā veikt šīs pārbaudes, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus. Šīs pārbaudes veic vienā no šīm vietām:

- pirmajā pienākšanas stacijā vai pēdējā atiešanas stacijā dalībvalsts teritorijā;

- vilcienā, tranzīta laikā no pēdējās atiešanas stacijas trešā valstī līdz pirmajai pienākšanas stacijai dalībvalsts teritorijā vai otrādi;
- pēdējā atiešanas stacijā vai pirmajā pienākšanas stacijā trešās valsts teritorijā.

1.2.2. Turklāt, lai sekmētu ātrgaitas pasažieru vilcienu satiksmes plūsmas, dalībvalstis, kuru teritorijā vilcieni iebrauc no trešām valstīm, savstarpēji vienojoties ar attiecīgām trešām valstīm, var arī pieņemt lēmumu, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus, personu ieceļošanas pārbaudes vilcienos no trešām valstīm veikt vienā no šīm vietām:

- trešās valsts stacijās, kur personas iekāpj vilcienā;
- stacijās dalībvalstu teritorijā, kur personas izkāpj no vilciena;
- vilcienos tranzīta laikā starp stacijām trešās valsts teritorijā un stacijām dalībvalstu teritorijā ar noteikumu, ka personas paliek vilcienā.

1.2.3. Tā kā dalībvalstu teritorijā ātrgaitas vilcieni no trešām valstīm pietur vairākās stacijās, ja dzelzceļa pārvadātājs var uzņemt pasažierus tikai atlikušajai brauciena daļai pa dalībvalstu teritoriju, tad ieceļošanas pārbaudi šiem pasažieriem veic vilcienā vai galapunkta stacijā, izņemot gadījumus, kad pārbaudes ir veiktas saskaņā ar 1.2.1. punktu vai 1.2.2. punkta pirmo ievilkumu.

Personas, kas atlikušajā ceļojuma daļā pa dalībvalstu teritoriju vēlas braukt tikai ar vilcienu, pirms vilciena atiešanas saņem skaidru paziņojumu, ka viņiem veiks ieceļošanas pārbaudi ceļojuma laikā vai galastacijā.

- 1.2.4. Braucot pretējā virzienā, personām, kas atrodas vilcienā, izceļošanas pārbaudi veic analogiski.
- 1.2.5. Robežsargs var prasīt veikt vagonu tukšumu pārbaudi, vajadzības gadījumā ar vilciena personāla palīdzību, lai pārliecinātos, ka tajos nav noslēptas personas vai priekšmeti, uz ko attiecas robežpārbaudes.
- 1.2.6. Ja ir iemesls uzskatīt, ka vilcienā slēpjas personas, par ko ir ziņots, ka tās izdarījušas likumpārkāpumu, vai ko tur aizdomās par likumpārkāpumu, vai trešās valsts valstspiederīgie, kas gatavojas nelikumīgi ieceļot, robežsargs – ja viņš nevar rīkoties saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem– informē dalībvalstis, uz kurām vilciens dodas vai kuru teritorijā tas brauc.

2. Robežas lidostās

2.1. Pārbaūžu procedūra starptautiskajās lidostās

- 2.1.1. Kompetentas dalībvalstu iestādes nodrošina to, ka lidostu pārvaldītāji veic vajadzīgos pasākumus, lai fiziski nošķirtu iekšējo reisu pasažieru plūsmu no citu reisu pasažieru plūsmām. Lai to panāktu, visās starptautiskās lidostās izveido atbilstīgu infrastruktūru.

2.1.2. Vietu, kur veic robežpārbaudes, nosaka saskaņā ar šādu procedūru:

- a) trešās valsts reisu pasažieriem, kas pārsēžas iekšēja reisa lidaparātā, ieceļošanas pārbaudi veic lidostā, kurā ielidojis reisa lidaparāts no trešās valsts. Iekšējā reisa pasažieriem, kas pārsēžas lidaparātā, kurš lido uz trešo valsti (pārsēšanās pasažieriem), izceļošanas pārbaudi veic lidostā, ko kuras reiss izlido;
- b) reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja tajos nav pārsēšanās pasažieru, un reisos, kas reisa laikā veic vairāk par vienu starpnolaišanos dalībvalstu lidostās, nemainot lidaparātu:
 - i) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā nav iepriekšējas vai turpmākas pārsēšanās, ieceļošanas pārbaudi veic ieceļošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izceļošanas lidostā;
 - ii) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā notiek vairāk nekā viena starpnolaišanās, nemainot lidaparātu (tranzītpasažieriem), un, ja lidojuma posmā pa dalībvalstu teritoriju pasažieri nevar iekāpt lidaparātā, ieceļošanas pārbaudi veic ielidošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izlidošanas lidostā;

- iii) ja reisos no trešām valstīm ar vairāk nekā vienu starpnlaišanos dalībvalstu teritorijā lidsabiedrība var uzņemt pasažierus tikai lidojuma posmam pa šo teritoriju, pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izlidošanas lidostā un ieceļošanas pārbaudi – ielidošanas lidostā.

Pārbaudes pasažieriem, kas starpnlaišanās laikā jau atrodas lidaparātā un tajā nav iekāpuši dalībvalstu teritorijā, veic saskaņā ar ii) punktu. Pretēju procedūru piemēro attiecīgos reisos, ja galapunkta valsts ir kāda trešā valsts.

- 2.1.3. Lidaparātos vai pie izejas uz lidaparātu robežpārbaudes parasti neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar draudiem, kas saistīti ar iekšēju drošību un nelikumīgu imigrāciju. Lai nodrošinātu to, ka lidostās, kas izvēlētas kā robežšķērsošanas vietas, personas pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti 7. līdz 14. pantā, dalībvalstis nodrošina to, ka lidostas iestādes veic vajadzīgos pasākumus, lai virzītu pasažieru plūsmu uz pārbaudēm paredzētajām vietām.

Dalībvalstis nodrošina to, ka lidostu pārvaldītāji veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nepiederīgu personu ieiešanu paredzētajās zonās un iziešanu no tām, piemēram, tranzīta zonā. Tranzīta zonā pārbaudes parasti neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze; pārbaudes tranzīta zonā var veikt personām, kam vajadzīga lidostas tranzīta vīza, lai pārbaudītu, vai viņām ir tāda vīza.

- 2.1.4. Ja nepārvaramas varas dēļ vai draudošu briesmu gadījumā, vai pēc iestāžu norādēm, lidaparātam, kas veic reisu no trešās valsts, ir jānolaižas uz skrejceļa, kas neatrodas robežšķērsošanas vietā, lidaparāts var turpināt lidojumu tikai pēc tam, kad tas saņēmis robežsargu un muitas atļauju. Tas ir spēkā arī tad, ja lidaparāts, kas veic reisu no trešās valsts, nolaižas bez atļaujas. Jebkurā gadījumā uz tādu lidaparātu pasažieru pārbaudēm attiecas 7. līdz 14. pants.
- 2.2. Pārbaūžu procedūra lidlaukos
- 2.2.1. Nodrošina to, ka lidostās, kurām saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgas valsts tiesību aktiem nav starptautiskas lidostas statusa ("lidlauki"), bet kurās ir atļauti lidojumu maršruti no trešām valstīm vai uz tām, personas pārbaudītu saskaņā ar 7. līdz 14. pantu.
- 2.2.2. Atkāpjoties no 2.1.1. punkta un neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 300/2008¹, lidlaukos nav jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu iekšējo reisu pasažieru plūsmu fizisku nodalīšanu no citu reisu pasažieru plūsmām. Turklāt, ja satiksme nav blīva, robežsargu klātbūtne ne vienmēr ir vajadzīga, ja vien vajadzības gadījumā ir nodrošināta personāla laicīga ierašanās.
- 2.2.3. Ja lidlaukā robežsargu klātbūtne nav nodrošināta visu laiku, lidlauka vadītājs atbilstīgi informē robežsargus par tādu lidaparātu ielidošanu un izlidošanu, kuri veic reisu no trešām valstīm vai uz tām.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 300/2008 (2008. gada 11. marts) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002 (OV L 97, 9.4.2008., 72. lpp.).

2.3. Personu pārbaudes privātos reisos

- 2.3.1. Veicot privātus reisus no trešām valstīm vai uz tām, kapteinis pirms pacelšanās nosūta galamērķa dalībvalsts robežsargiem un vajadzības gadījumā tās dalībvalsts robežsargiem, kurā notiks pirmā ieceļošana, vispārēju paziņojumu, kurā saskaņā ar Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas 2. pielikumu inter alia ir ietverts reisa plāns, kā arī informācija par pasažieru identitāti.
- 2.3.2. Ja privāti reisi no trešās valsts, kuru mērķis ir kāda dalībvalsts, veic starpnolaišanos citu dalībvalstu teritorijā, kompetentas ieceļošanas dalībvalsts iestādes veic robežpārbaudes un iespējš ieceļošanas spiedogu 2.3.1. punktā minētajā vispārējā paziņojumā.
- 2.3.3. Ja ir šaubas par to, vai lidaparāts ierodas vienīgi no dalībvalstu teritorijas vai dodas vienīgi uz dalībvalstu teritoriju, nenolaižoties trešās valsts teritorijā, kompetentas iestādes veic personu pārbaudes lidostās un lidlaukos saskaņā ar 2.1. un 2.2. punktu.
- 2.3.4. Kārtību planieru, ultravieglu lidaparātu, helikopteru, maza lidojuma rādiusa lidaparātu un dirižabļu ieceļošanai un izceļošanai nosaka ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un, vajadzības gadījumā, ar divpusējiem nolīgumiem.

3. Jūras robežas

3.1. Vispārējās jūras satiksmes pārbaudes procedūras

3.1.1. Pārbaudes uz kuģiem veic ienākšanas vai iziešanas ostā vai šim nolūkam paredzētā vietā, kas atrodas kuģa tiešā tuvumā, vai uz kuģa teritoriālajos ūdeņos, kā definēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā. Dalībvalstis var slēgt nolīgumus, saskaņā ar kuriem pārbaudes var veikt arī braucienā laikā vai kādas trešās valsts teritorijā, kad kuģis ienāk ostā vai iziet no tās, ievērojot 1.1.4. punktā noteiktos principus.

3.1.2. Kapteinis, kuģa aģents vai cita persona, kuru pienācīgi pilnvarojis kapteinis vai kura ir oficiāli apstiprināta attiecīgajai valsts iestādei pieņemamā veidā (abos gadījumos "kapteinis"), sastāda apkalpes un visu pasažieru sarakstu, iekļaujot informāciju, kas tiek prasīta Konvencijas par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (FAL konvencija) 5. veidlapā (apkalpes saraksts) un 6. veidlapā (pasažieru saraksts), kā arī attiecīgā gadījumā vīzas vai uzturēšanās atļaujas numurus:

- vēlākais divdesmit četras stundas pirms ierašanās ostā vai
- ne vēlāk kā brīdī, kad kuģis izbrauc no iepriekšējās ostas, ja reisa laiks ir mazāks par 24 stundām, vai
- tiklīdz šī informācija ir pieejama, ja ierašanās osta nav zināma vai mainās reisa laikā.

Kapteinis nosūta sarakstu(s) robežsargiem vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, citām attiecīgajām iestādēm, kuras sarakstu(s) nekavējoties nosūta robežsargiem.

3.1.3. Saņemšanas apstiprinājumu (parakstītu saraksta(u) kopiju vai elektronisku saņemšanas apstiprinājumu) robežsargi vai 3.1.2. punktā minētās iestādes atdod kapteinim, kas to pēc pieprasījuma uzrāda, kad kuģis ir ostā.

3.1.4. Kapteinis tūlīt ziņo kompetentajai iestādei par jebkādām apkalpes sastāva vai pasažieru skaita izmaiņām.

Turklāt kapteinis tūlīt un 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā informē kompetentās iestādes par uz kuģa esošiem bezbiļetniekiem. Tomēr bezbiļetnieki paliek kapteiņa pārziņā.

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, personām, kas atrodas uz kuģa, neveic sistemātiskas robežpārbaudes. Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi tomēr veic kuģa pārmeklēšanu un uz kuģa esošo personu pārbaudi.

3.1.5. Kapteinis laikus un saskaņā ar attiecīgā ostā spēkā esošiem noteikumiem paziņo kompetentajai iestādei par kuģa iziešanu.

3.2. Īpašas pārbažu procedūras noteiktu veidu jūras pārvadājumiem

Kruīza kuģi

3.2.1. Tiklīdz ir izstrādāts kruīza maršruts un programma un ne vēlāk kā 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā, kruīza kuģa kapteinis nosūta tos kompetentajai iestādei.

3.2.2. Ja kruīza kuģa maršrutā ir tikai tādas ostas, kas ir dalībvalstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 5. un 8. panta, robežpārbaudes neveic, un kruīza kuģis var piestāt ostās, kuras nav robežšķērsošanas vietas.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

3.2.3. Ja kruīza kuģa maršrutā ir gan ostas, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, gan ostas trešo valstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 8. panta, robežpārbaudes veic šādi:

- a) ja kruīza kuģis ienāk no ostas, kas atrodas trešā valstī, un tas pirmo reizi ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.1.2. punktu.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu, ja vien ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

- b) ja kruīza kuģis ienāk no ostas, kas atrodas trešā valstī, un atkārtoti ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.1.2. punktu, ciktāl šajos sarakstos notikušas pārmaiņas, kopš kruīza kuģis ienācis iepriekšējā ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu, ja vien ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

- c) ja kruīza kuģis no ostas, kas atrodas dalībvalstī, ienāk citā ostā, kas atrodas kādā dalībvalstī, pasažieriem, kuri nokāpj krastā, ieceļošanas pārbaudes veic saskaņā ar 8. pantu, ja to prasa ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze;
- d) ja kruīza kuģis iziet no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz ostu, kas atrodas trešā valstī, apkalpei un pasažieriem veic izceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem.

Ja to prasa ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze, pasažieriem, kas uzkāpj uz kuģa, veic izceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu;

- e) Ja kruīza kuģis iziet no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz citu ostu, kas atrodas dalībvalstī, izceļošanas pārbaudes neveic.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, minēto kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

Izklaides kuģošana

- 3.2.4. Atkāpjoties no 5. un 8. panta, personām uz izklaides kuģiem, kas ienāk no ostas kādā dalībvalstī, vai iziet uz tādu ostu, neveic robežpārbaudes, un tie var ienākt ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas.

Saskaņā ar nelikumīgās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši ja attiecīgās dalībvalsts teritorijas tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste, tomēr veic tādu personu pārbaudes un/vai izklaides kuģu pārmeklēšanu.

- 3.2.5. Atkāpjoties no 5. panta, izklaides kuģi, kas ienāk no trešām valstīm, izņēmuma kārtā var ienākt ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas. Tādos gadījumos personas, kas atrodas uz kuģa, informē ostas iestādes, lai saņemtu atļauju ienākt ostā. Ostas iestādes sazinās ar iestādēm tuvākajā ostā, kas ir norādīta kā robežšķērsošanas vieta, ziņojot par kuģa ierašanos. Par pasažieriem ziņo, iesniedzot uz kuģa esošo personu sarakstu ostas iestādēs. Vēlākais, ierodoties ostā, sarakstu dara pieejamu robežsargiem.

Tāpat, ja nepārvaramas varas dēļ izklaides kuģim jāpiestāj ostā, kas nav robežšķērsošanas vieta, ostas iestādes sazinās ar tuvākās ostas iestādēm, kas ir norādīta kā robežšķērsošanas vieta, lai ziņotu par kuģi.

- 3.2.6. Veicot pārbaudes, iesniedz dokumentu ar visiem kuģa tehniskiem parametriem un to personu vārdiem, kuras atrodas uz kuģa. Vienu dokumenta eksemplāru nodod ienākšanas un izešanas ostas iestādēm. Kamēr kuģis uzturas vienas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, šā saraksta eksemplāru pievieno kuģa dokumentiem.

Piekrastes zveja

- 3.2.7. Atkāpjoties no 5. un 8. panta, katru reizi nepārbauda tādu piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kuri katru dienu vai 36 stundu laikā atgriežas reģistrācijas ostā vai kādā citā dalībvalstu teritorijā esošā ostā un nepiestāj ostā, kas atrodas trešās valsts teritorijā. Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelikumīgās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši ja attiecīgās dalībvalsts teritorijas tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste. Ņemot vērā tādus draudus, veic personu pārbaudes un/vai kuģu pārmeklēšanu.
- 3.2.8. Tādu piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kuri nav reģistrēti ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz jūrniekiem.

Prāmju satiksme

3.2.9. Pārbaudi veic personām, kas brauc ar prāmjiem, kuri kursē uz trešo valstu teritorijā esošām ostām. Piemēro šādus noteikumus:

- a) ja iespējams, dalībvalstis saskaņā ar 10. pantu nodrošina atsevišķas joslas;
- b) kājāmgājēju pārbaudi veic individuāli;
- c) transportlīdzekļa pasažieru pārbaudi veic, viņiem atrodoties pie transportlīdzekļa;
- d) prāmju pasažierus, kas ceļo ar autobusiem, uzskata par kājāmgājējiem. Tādi pasažieri pārbaudei izkāpj no autobusa;
- e) smago kravas transportlīdzekļu vadītāju un visu līdzbraucēju pārbaudes veic, viņiem atrodoties pie transportlīdzekļa. Tādu pārbaudi veic atsevišķi no citu pasažieru pārbaudēm;
- f) lai nodrošinātu pārbaucēju ātrumu, izveido attiecīgu izeju skaitu;
- g) lai atklātu nelikumīgus imigrantus, izvēles kārtā veic pasažieru izmantoto transportlīdzekļu pārbaudi, un vajadzības gadījumā transportlīdzekļos esošās kravas un citu preču pārbaudi;

- h) prāmju apkalpju locekļus pārbauda tāpat kā komerckuģu apkalpju locekļus;
- i) pielikuma 3.1.2. punktu (pienākums iesniegt pasažieru un apkalpes sarakstus) nepiemēro. Ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 98/41/EK¹, jāsastāda uz kuģa esošo personu saraksts, kapteinis ne vēlāk kā trīsdesmit minūtes pēc izbraukšanas no trešās valsts ostas nosūta šā saraksta kopiju tās ostas kompetentajai iestādei, kas ir ierašanās osta dalībvalstu teritorijā.

3.2.10. Ja prāmis, kas ierodas no trešās valsts ar vairāk nekā vienu pieturu dalībvalstu teritorijā, uzņem pasažierus tikai atlikušajam brauciena posmam pa šo teritoriju, šiem pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izbraukšanas ostā, bet ieceļošanas pārbaudi – iebrukšanas ostā.

Pārbaudes personām, kas šo pieturu laikā jau atrodas uz prāmja un nav iekāpuši tajā dalībvalstu teritorijā, veic ierašanās ostā. Pretēju procedūru piemēro, ja galamērķa valsts ir trešā valsts.

¹ Padomes Direktīva 98/41/EK (1998. gada 18. jūnijs) par to personu reģistrāciju, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri kursē uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām (OV L 188, 2.7.1998., 35. lpp.).

Kravas pārvadājumu satiksme starp dalībvalstīm

- 3.2.11. Atkāpjoties no 8. panta, robežpārbaudes neveic kuģiem, kas veic kravas pārvadājumus starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā un kas nepiestāj ostās ārpus dalībvalstu teritorijas, un kas pārvadā preces.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

4. Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem

- 4.1. “Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, šķērsojot ārējās robežas” attiecas uz visu tipu kuģu un peldošu transportlīdzekļu izmantošanu komerciāliem vai izklaides mērķiem upēs, kanālos un ezeros.
- 4.2. Attiecībā uz kuģiem, ko izmanto komerciāliem mērķiem, kapteini un uz kuģa nodarbinātās personas, kas iekļautas apkalpes sarakstā, kā arī šo personu uz kuģa dzīvojošos ģimenes locekļus uzskata par apkalpes locekļiem vai tiem pielīdzinātām personām.
- 4.3. Attiecīgos 3.1. līdz 3.2. punkta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro iekšzemes ūdensceļu kuģošanas pārbaudēm.

VII PIELIKUMS

Īpašas procedūras konkrētu kategoriju personām

1. Valstu vadītāji

Atkāpjoties no 6. panta un 8. līdz 14. panta, valstu vadītājiem un viņu delegāciju locekļiem, par kuru ierašanos un aizbraukšanu robežsargiem ir iepriekš oficiāli ziņots pa diplomātiskiem kanāliem, var neveikt robežpārbaudes.

2. Lidaparātu piloti un citi apkalpes locekļi

2.1. Atkāpjoties no 6. panta, pilotu apliecību vai apkalpes apliecību turētāji, kā paredzēts 1944. gada 7. decembra Civilās aviācijas konvencijas 9. pielikumā, veicot pienākumu un pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, var:

- a) iekāpt lidaparātos un izkāpt no tiem starpnlaišanās lidostās vai ielidošanas lidostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā;
- b) ieceļot tādā dalībvalsts teritorijā esošā administratīvā teritorijā, kurā ir starpnlaišanās lidosta vai ielidošanas lidosta;
- c) ar jebkādu transportlīdzekli doties uz lidostu, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, lai iekāptu lidaparātā, kas izlido no šīs lidostas.

Visos citos gadījumos jāievēro 6. panta 1. punktā paredzētās prasības.

2.2. Attiecībā uz lidaparāta apkalpes locekļu pārbaudēm piemēro 7. līdz 14. pantu. Ja iespējams, vispirms pārbauda lidaparātu apkalpes. Tas nozīmē, ka viņus pārbauda vai nu pirms pasažieriem, vai īpašās, šiem nolūkiem paredzētās vietās. Atkāpjoties no 8. panta, apkalpes, ko par robežkontroli atbildīgais personāls pazīst kā attiecīgu pienākumu veicējas, var pārbaudīt izlases kārtā.

3. Jūrnieki

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, dalībvalstis var atļaut jūrniekiem, kam ir jūrnieka personu apliecinošs dokuments, kas izdots saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) Konvenciju Nr. 108 (1958) par jūrnieku personu apliecinošiem dokumentiem vai Konvenciju Nr. 185 (2003) par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (FAL konvencija) un attiecīgās valsts tiesībām, ieceļot dalībvalstu teritorijā, nokāpjot krastā, lai uzturētos ostas zonā, kurā piestāj viņu kuģis, vai tuvējās administratīvajās teritorijās, vai izceļot no dalībvalstu teritorijas, atgriežoties uz sava kuģa, neierodoties robežšķērsošanas vietā, ar nosacījumu, ka viņi ir iekļauti sava kuģa apkalpes sarakstā, kas iepriekš ir iesniegts pārbaudei attiecīgajām iestādēm.

Pamatojoties uz ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi saskaņā ar 8. pantu jūrniekus tomēr pārbauda pirms nokāpšanas krastā.

4. Diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji un starptautisko organizāciju locekļi

4.1. Tā kā dalībvalstu atzītu trešo valstu vai to valdību izdotu diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji, kā arī 4.4. punktā uzskaitīto starptautisko organizāciju izdotu dokumentu turētāji, kas ceļo, pildot savus pienākumus, ir tiesīgi izmantot īpašas privilēģijas vai neaizskaramību, tad robežšķērsošanas vietās viņiem var dot priekšroku pat tad, ja – attiecīgos gadījumos viņiem ir vajadzīga vīza.

Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta, personām, kas ir tādu dokumentu turētāji, nav jāpierāda, ka viņām ir pietiekami iztikas līdzekļi.

4.2. Ja persona, kas ierodas pie ārējās robežas, atsaucas uz privilēģijām, neaizskaramību un izņēmumiem, robežsargs var prasīt, lai tā sniedz statusa pierādījumus, uzrādot atbilstīgus dokumentus, proti, akreditācijas valsts izsniegtus apliecinājumus vai diplomātisko pasi, vai pierādīt statusu citādiem līdzekļiem. Ja robežsargam ir šaubas, steidzamos gadījumos viņš var tieši vērsties Ārlietu ministrijā.

4.3. Akreditēti diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbinieki un viņu ģimenes var ieceļot dalībvalstu teritorijā, uzrādot 20. panta 2. punktā minēto apliecību, kā arī dokumentu, kas dod tiesības šķērsot robežu. Turklāt, atkāpjoties no 14. panta, robežsargi nedrīkst atteikt diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētājiem ieceļot dalībvalstu teritorijā, iepriekš nesazinoties ar attiecīgām valsts iestādēm. Tas attiecas arī uz gadījumiem, ja par šīm personām Šengenas Informācijas sistēmā ir izdots brīdinājums.

- 4.4. Starptautisko organizāciju izsniegtie dokumenti 4.1. punktā norādītajiem mērķiem ir jo īpaši šādi dokumenti:
- Apvienoto Nāciju Organizācijas *laissez-passer*, ko – saskaņā ar Ņujorkā, 1947. gada 21. novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā pieņemto Konvenciju par īpašo aģentūru privilēģijām un imunitāti – izsniedz Apvienoto Nāciju Organizācijas un tai pakļautu aģentūru darbiniekiem;
 - Eiropas Savienības (ES) *laissez-passer*;
 - Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) *laissez-passer*;
 - Eiropas Padomes ģenerālsēkretāra izdota apliecība;
 - dokumenti, kas izdoti saskaņā ar III. panta 2. punktu Ziemeļatlantijas Līguma valstu nolīgumā par to karaspēka vienību tiesisko statusu (militārās personu apliecības un komandējuma pavēle, ceļošanas atļauja vai individuāla vai grupas pavēle par ceļošanu), kā arī dokumenti, kas izdoti saskaņā ar Partnerattiecībām mieram.
5. Darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai
- 5.1. Procedūras, kā pārbaudīt darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai, reglamentē vispārēji noteikumi par robežkontroli, jo īpaši 8. un 14. pants.

- 5.2. Atkāpjoties no 8. panta, darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai un ko robežsargi labi pazīst tāpēc, ka viņi bieži šķērso robežu vienā un tajā pašā robežšķērsošanas vietā, un par kuriem saskaņā ar pirmās pārbaudes rezultātiem nav brīdinājumu Šengenas informācijas sistēmā vai valsts datubāzē, pārbauda tikai izlases kārtā, lai pārliecinātos par to, ka viņiem ir robežas šķērsošanai derīgi dokumenti, un viņi atbilst attiecīgiem ieceļošanas nosacījumiem. Laiku pa laikam šīs personas pārbauda pilnībā, bez brīdinājuma un ar neregulāriem starplaikiem.
- 5.3. Šā panta 5.2. punktu var attiecināt arī uz citu kategoriju personām, kas regulāri šķērso robežu.
6. Nepilngadīgie
- 6.1. Robežsargi pievērš īpašu uzmanību nepilngadīgiem, kas ceļo citu personu pavadībā vai vieni. Nepilngadīgos, kas šķērso ārējās robežas, ieceļojot un izceļojot pārbauda tāpat kā saskaņā ar šo regulu pārbauda pieaugušos.
- 6.2. Ja nepilngadīgos pavada pieaugušais, robežsargs pārbauda, vai personas, kas pavada nepilngadīgos, pilda vecāku pienākumus, jo īpaši, ja nepilngadīgos pavada tikai viens pieaugušais un ja ir nopietns iemesls aizdomām, ka nepilngadīgie varētu būt pretlikumīgi aizvesti no tādas personas (tādu personu) aizgādības, kura (kuras) likumīgi pilda viņu vecāku pienākumus. Tādā gadījumā robežsargs veic turpmāku izmeklēšanu, lai saņemtajā informācijā konstatētu nekonsekvences vai pretrunas.

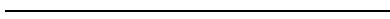
- 6.3. Ja nepilngadīgie ceļo vieni, robežsargi, rūpīgi pārbaudot ceļošanas dokumentus un apstiprinājuma dokumentus, pārliecinās par to, ka nepilngadīgie nepamet teritoriju pret tās personas (to personu) gribu, kura (kuras) pilda viņu vecāku pienākumus.
- 6.4. Dalībvalstis izveido valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai un par to informē Komisiju. Komisija dara dalībvalstīm pieejamu šo valstu kontaktpunktu sarakstu.
- 6.5. Ja rodas šaubas par kādu no apstākļiem, kas izklāstīti 6.1., 6.2. un 6.3. punktā, robežsargi izmanto valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai.
7. Glābšanas dienesti, policija, ugunsdzēsēju brigādes un robežsargi

Kārtību, kādā ieceļo un izceļo glābšanas dienestu, policijas, ugunsdzēsēju brigāžu locekļi, kas darbojas ārkārtas situācijās, kā arī robežsargi, kas šķērso robežu, lai veiktu profesionālos uzdevumus, nosaka valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm par šo kategoriju personu ieceļošanu un izceļošanu. Šajā kārtībā un divpusējos nolīgumos var paredzēt atkāpes no 5., 6. un 8. panta.

8. Darbinieki, kas strādā jūrā

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, darbiniekiem, kuri strādā jūrā un ar jūras vai gaisa transportu regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, neuzturējušies trešās valsts teritorijā, sistemātiskas pārbaudes neveic.

Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelikumīgās imigrācijas draudu analīzi, jo īpaši, ja jūrā esošā objekta tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste.

VIII PIELIKUMS

Valsts nosaukums	
Valsts logotips (Iestādes nosaukums)	

_____	(¹)
PIERĀDĪJUMU ATZĪŠANA ATTIECĪBĀ UZ ĪSLAICĪGAS UZTURĒŠANĀS ILGUMA NOSACĪJUMU IEVĒROŠANU, JA CEĻOŠANAS DOKUMENTĀ NAV ⁽¹⁾ IECEĻOŠANAS VAI IZCEĻOŠANAS SPIEDOĢA ◀	
_____ dienā (pulksten) _____ (vietā) _____	
Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā darbinieka _____ ir ieradies(-usies):	
Uzvārds _____ Vārds _____	
Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums: _____	
Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo _____	
Ceļošanas dokuments _____ numurs _____	
Izdots _____ datums: _____	
Vīzas numurs (ja ir) _____ izdevēja iestāde _____	
uz laiku _____ dienas, šādu iemeslu dēļ: _____	
Ņemot vērā viņa(viņas) sniegtos pierādījumus, kas attiecas uz viņa(viņas) uzturēšanos to dalībvalstu teritorijā, ir atzīts, ka viņš(viņa) ir ⁽¹⁾ ieceļojis(-usi) vai izceļojis(-usi) ◀ _____ dalībvalsts teritorijā _____ (dienā) pulksten _____ robežšķērsošanas vietā _____	
Šo dokumentu parakstījušā darbinieka kontakt dati:	
Tel.: _____	
Fakss: _____	
e-pasts: _____	
Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru.	
<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 50px; margin: 0 auto; text-align: center;">Attiecīgās personas paraksts</div>	<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 50px; margin: 0 auto; text-align: center;">Atbildīgā darbinieka paraksts + zīmogs</div>

(¹) Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

IX PIELIKUMS

Atceltā regula ar tajā secīgi veikto ar sekojošo grozījumu sarakstu

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006
(OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 296/2008
(OV L 97, 9.4.2008., 60. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 81/2009
(OV L 35, 4.2.2009., 56. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 tikai 55. pants
(OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 265/2010 tikai 2. pants
(OV L 85, 31.3.2010., 1. lpp.)

2011. gada Pievienošanās akta V pielikuma 9. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 610/2013
(OV L 182, 29.6.2013., 1. lpp.)

tikai 1. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1051/2013
(OV L 295, 6.11.2013., 1. lpp.)

X PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. panta 1. līdz 8. punkts	2. panta 1. līdz 8. punkts
2. panta 8.a punkts	2. panta 9. punkts
2. panta 9. punkts	2. panta 10. punkts
2. panta 10. punkts	2. panta 11. punkts
2. panta 11. punkts	2. panta 12. punkts
2. panta 12. punkts	2. panta 13. punkts
2. panta 13. punkts	2. panta 14. punkts
2. panta 14. punkts	2. panta 15. punkts
2. panta 15. punkts	2. panta 16. punkts
2. panta 16. punkts	2. panta 17. punkts
2. panta 17. punkts	2. panta 18. punkts
2. panta 18. punkts	2. panta 19. punkts
2. panta 18.a punkts	2. panta 20. punkts
2. panta 19. punkts	2. panta 21. punkts
3. pants	3. pants
3.a pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
5. panta 1.a punkts	6. panta 2. punkts
5. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
5. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
5. panta 4. punkts	6. panta 5. punkts
6. pants	7. pants
7. panta 1. un 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
7. panta 3. punkta a) apakšpunkts	8. panta 3. punkta a) apakšpunkts
7. panta 3. punkta aa) apakšpunkts	8. panta 3. punkta b) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ab) apakšpunkts	8. panta 3. punkta c) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
7. panta 3. punkta ac) apakšpunkts	8. panta 3. punkta d) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ad) apakšpunkts	8. panta 3. punkta e) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ae) apakšpunkts	8. panta 3. punkta f) apakšpunkts
7. panta 3. punkta b) apakšpunkts	8. panta 3. punkta g) apakšpunkts
7. panta 3. punkta c) apakšpunkts	8. panta 3. punkta h) apakšpunkts
7. panta 3. punkta d) apakšpunkts	8. panta 3. punkta i) apakšpunkts
8. pants	9. pants
9. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļas a) punkts	10. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
9. panta 2. punkta pirmā daļas b) punkts	10. panta 2. punkta trešā daļa
9. panta 2. punkta otrā daļa	10. panta 2. punkta ceturtnā daļa
9. panta 2. punkta trešā daļa	10. panta 2. punkta piektā daļa
9. panta 3. un 4. punkts	10. panta 3. un 4. punkts
10. panta 1. līdz 5. punkts	11. panta 1. līdz 5. punkts
10. panta 6. punkts	-
11. pants	12. pants
12. pants	13. pants
13. pants	14. pants
14. pants	15. pants
15. pants	16. pants
16. pants	17. pants
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
19. pants	20. pants
19.a pants (IV nodaļa)	-
19.a pants (IVa nodaļa)	21. pants
20. pants	22. pants
21. pants	23. pants
22. pants	24. pants
23. pants	25. pants
23.a pants	26. pants
24. pants	27. pants
25. pants	28. pants

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
26. pants	29. pants
26.a pants	30. pants
27. pants	31. pants
28. pants	32. pants
29. pants	33. pants
30. pants	34. pants
31. pants	35. pants
32. pants	36. pants
33. pants	37. pants
33.a pants	38. pants
34. pants	39. pants
35. pants	40. pants
36. pants	41. pants
37. pants	42. pants
37.a pants	43. pants
38. pants	-
39. pants	44. pants
40. pants	45. pants
I līdz VIII pielikums	I līdz VIII pielikums
-	IX pielikums
-	X pielikums